

contigerit, Romam traicias, ac praefectis per nos deputandis, vel quibus iidem praefecti seu eorum maior pars ordinaverit, realiter et cum effectu persolvas, ac persolvi facias.

§ 4. Nos enim, quidquid per te in praemissis actum, gestum, dictum et procuratum fuerit, gratum, ratum et firmum habebimus, teque de omni et toto eo, quod praefectis aut aliis pro tempore eorum mandato persolveris, aut persolvi feceris, ex nunc prout ex tunc auctoritate et tenore praedictis liberamus, quietum et absolvimus.

§ 5. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac ipsius fabricae (etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis) statutis et consuetudinibus, etiam certam formam in confectione quietantiarum requirentibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxiv decembris MDCXXVII, pontificatus nostri, anno v.

Dat. die 24 decembris 1627, pontif. anno v.

CCLXXIV.

Extensio indulti recitandi officium et celebrandi missam de beata Maria Magdalena de Pazzis in omnibus ecclesiis tam in diocesi Florentina quam in universa ditione temporali magni ducis Hetruriae.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

§ 1. Alias, pro parte dilecti filii nobilis adolescentis Ferdinandi, Hetruriae sibi subiectae magni ducis, ac dilectarum in Christo filiarum nobilium mulierum Mariae Magdalенаe archiducissae Austriae et Christiernae a Lotharingia Hetruriae similiter sibi subiectae magnarum ducissarum viduarum, necnon priorissae et monialium

monasterii sanctae Mariae Angelorum nuncupati in burgo sancti Fridiani civitatis Florentinae, nobis exposito, quod bonae memoriae ancilla Dei Maria Magdalena de Pazzis Florentina monialis multis et eximiiis virtutum et gratiarum ac miraculorum donis a Domino illustrata fuerat, et propterea pro parte dictorum exponentium nobis humiliter supplicato, ut, donec canonizationis honor dictae ancillae Dei Mariae Magdalенаe ob eius excellentia merita ab Apostolica Sede decernatur, eadem ancilla Dei Maria Magdalena Beata nuncupari, atque officium et missa de ea recitari et celebrari posset: nos, re prius per venerabiles fratres nostros sanctae Romanae Ecclesiae cardinales sacris ritibus praepositos, quibus eam examinandam mandaveramus, mature discussa, de eorumdem cardinalium consilio, huiusmodi supplicationibus tunc inclinati, ut ipsa ancilla Dei Maria Magdalena Beata nuncupari, officiumque et missa de ea sub certis modo et forma tunc expressis recitari et celebrari respective posset et valeretur, apostolica auctoritate concessimus et indulsumus.

§ 2. Subinde vero, supplicationibus dilectorum filiorum generalis, aliorumque superiorum et fratrum Ordinis B. Mariae de Monte Carmelo nobis humiliter porrectis pariter inclinati, de eorumdem cardinalium consilio, dictam beatam Mariam Magdalenam de Pazzis dicti Ordinis monialem, dum vixit, fuisse declaravimus, quodque in omnibus monasteriis, locis et ecclesiis dicti Ordinis in ipsius beatae Mariae Magdalенаe obitus, seu alia subsequenti non impedita die, singulis annis ab omnibus utriusque sexus eiusdem Ordinis religiosiis officium et missa, et a confluentibus ad ecclesias dicti Ordinis, in alma Urbe nostra et in civitate Florentina existentes, missa dumtaxat de eadem beata

1 Vide sup. pag. 456 (n. r.).

CCLXXV.

Prohibitio transeundi ab Ordine fratrum Reformatorum beatae Mariae de Mercede Redemptionis captivorum ad fratres Calceatos eiusdem Ordinis, absque Romani Pontificis expressa licentia.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Iniuncti nobis apostolici muneris ratio postulat, ut religiosorum votis, qui, sprete huius seculi vanitatibus, divini nupinis obsequiis sub suavi religionis iugo sese manciparunt, paternam curam gerentes, ea statuamus et decernamus, per quae prospero, felicitique eorum statui et directioni opportune consulatur, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

§ 1. Cum itaque, sicut dilecti filii vicarius et prior generalis fratrum Ordinis B. Mariae de Mercede Redemptionis captivorum Reformatorum nuncupatorum nobis nuper exponi fecerunt, nonnulli ex fratribus huiusmodi, aliquando nullis, aliquando vero levibus ex causis, nulla tamen super hoc ab Apostolica Sede obtenta licentia, ad fratres Ordinis Calceatos nuncupatos se transferre procuraverint, et in dies procurent, non sine regularis observantiae detrimento, ac fratrum tam Calceatorum quam Reformatorum praedictorum inquietudine:

§ 2. Nos, pro nostri pastoralis officii debito, praemissis, quantum nobis ex alto conceditur, obviam ire, prosperoque fratrum eorumdem statui et quieti consulere volentes, supplicationibus vicarii et procuratoris generalium huiusmodi nobis

1 De fratribus B. Mariae de Mercede et toto eorum statu vide in Const. XII Gregorii IX, *Devotionis*, tom. III, pag. 485. Et privilegia eidem Ordini concessa novissime confirmavit iste Pontifex in Const. *Ex clementi* quam postea dabimus sub die 9 oct. 1628. Et demum *Discalceatos* a Calceatis separaverit Const. *ccxxix*, *In Sede* (in h. n. ed. ccl, sup. pag. 565).

Mariam Magdalenam, tamquam de communi Virginis non Martyris, iuxta ipsius Ordinis breviarium a Sede Apostolica approbatum, ac rubricas breviarii et missalis romani, in futurum recitari pariter et celebrari posset, similiter concessimus et indulsumus, prout in diversis nostris in simili forma Brevis expeditis litteris, quarum tenores praesentibus pro sufficienter expressis haberi volumus, plenius continetur.

§ 3. Nunc autem, Ferdinandi magni ducis ac priorissae et monialium praedictorum supplicationibus nobis denuo humiliter porrectis inclinati, de eorumdem cardinalium consilio, quod in omnibus et quibuscumque ecclesiis, tam in diocesi Florentina quam in universa ditione temporali praefati Ferdinandi magni ducis existentibus, in ipsius beatae Mariae Magdalенаe obitus seu alia subsequenti non impedita die, singulis annis, et officium et missa de eadem beata Maria Magdalena, tamquam de communi Virginis non Martyris, ut praefertur, recitari et celebrari libere similiter et licite possit et valeat, dicta auctoritate, tenore praesentium, concedimus pariter et indulgemus.

§ 4. Non obstantibus omnibus illis, quae in dictis litteris voluimus non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 5. Volumus autem, quod praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae alicuius in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra adhibeatur, quae ipsis praesentibus litteris originalibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xviii ianuarii MDCXXVIII, pontificatus nostri, anno v.

Dat. die 18 ianuarii 1628, pontif. anno v.

1 Vide supra pag. 538 (n. r.).

Ratumque
habet, quodquid
ab eo gestum
fuerit.

Obstantibus
derogatur.

Nunc extendit
praedictas Con-
stitutiones pro-
ut in rubrica.

Contrariis
derogatur.

Transumptis
credi mandat.

Referri se ve-
nerabilem Ma-
riam Magdale-
nam beatorum
albo admone-
rasse.

Exordium

Exordium

Prohibitio
transumptis de qua
in rubrica

super hoc humiliter porrectis inclinati, quod de cetero perpetuis futuris temporibus nulli fratrum Reformatorum huiusmodi absque speciali nostrâ et Sedis Apostolicae licentiâ ad fratres Calceatos praedictos, quovis praetextu, aut ex quavis quantumvis iustâ, legitimâ et privilegiatâ causâ, sub apostasiae et infamiae perpetuae notâ, necnon excommunicationis ac privationis vocis activae et passivae poenis, ipso facto absque ullâ declaratione incurrendis, transire;

§ 3. Minusque fratribus Calceatis praedictis, illorumque superioribus, eosdem fratres Reformatos sic, ut praefertur, de facto transeuntes, etiamsi novam professionem regularém emiserint, sub privationis suorum officiorum ac excommunicationis poenis huiusmodi etiam, ut praefertur, incurrendis, recipere vel retinere ullo modo liceat; sed fratres Reformati praedicti, qui secus fecerint, cum primum desuper moniti fuerint, nullâ morâ aut excusatione vel appellatione etiam ad nos seu Sedem Apostolicam interpositis, ad suam propriam congregationem redire, et suorum superiorum correctioni se submittere; fratres vero Calceati seu illorum superiores huiusmodi ipsos fratres Reformatos de facto transeuntes, ut praefertur, ipsorum Reformatorum superioribus, seu ab eis deputandis, statim absque iudicis ministerio tradere et consignare debeant et teneantur, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, declaramus.

§ 4. Decernentes sic, et non aliter, per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quaquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 5. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, et, quatenus

opus sit, Ordinis huiusmodi (etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis) statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis, eorum omnium tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 6. Volumus autem, quod praesentes litterae, postquam in almâ Urbe nostrâ publicatae, ac fratrum tam Reformatorum quam Calceatorum huiusmodi procuratoribus intimatae fuerint, omnes et singulos, quos illae concernunt et concernent in futurum, perinde arceant et afficiant, ac si unicuique personaliter intimatae fuissent;

§ 7. Quodque praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quae eisdem praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XIX ianuarii MDCXXVIII, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 19 ianuarii 1628, pontif. anno v.

CCLXXVI.

Statuta nonnulla pro reformatione monachorum Ordinis sancti Benedicti Congregationis sancti Mauri¹.

Urbanus episcopus,
servus servorum Dei,
ad perpetuam rei memoriam.

In supereminenti apostolicae dignitatis speculâ, meritis licet imparibus, divinâ

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

disponente clementiâ constituti, ad universa orbis monasteria nostrae considerationis intuitum dirigentes, eorumque decori et venustati consulere satagentes, ad ea, per quae divinus in illis cultus augetur, propensis studiis libenter intendimus, ac ea, quae pro illorum prospero et felici statu, personarumque in eis sub suavi religionis iugo Altissimo famulantium, provide ac religiose ordinata fuisse dicuntur, ut firmiora perpetuo et illibata persistent, libenter, cum a nobis petitur, apostolico munimine roboramus, ipsosque religiosos, ut eorum vota ad id facilius concurrant, spiritualibus muneribus, indulgentiis videlicet et peccatorum remissionibus confovemus, ac aliâs desuper disponimus, prout eorumdem religiosorum spiritualis devotio et christianissimorum regum vota exposcunt, et conspiciamus in Domino salubriter expedire.

§ 1. Dudum siquidem¹, felicitis recordationis Gregorio Papae XV praedecessori nostro, pro parte charissimi in Christo filii nostri, tunc sui, Ludovici Francorum et Navarrae regis christianissimi, ac dilectorum filiorum S.² Augustini prope et extra muros Lemovicensis, ac S. Iuliani de Nobiliaco³ Pictavensis dioecesis, et S. Faronis prope et extra muros Meldensis, necnon S. Petri de Gemeticis⁴ Rhotomagensis dioecesis, ac aliorum monasteriorum priorum et monachorum Ordinis sancti Benedicti, humiliter supplicato, quatenus in regno Franciae unam Congregationem eiusdem Ordinis sub titulo et invocatione seu denominatione S. Mauri ad instar Congregationis Cassinensis seu

¹ Vide Gregor. XV Const. x, in tom. XII, pagina 533. Vide etiam supra pag. 608 h. volum. Const. cclxxvi, ipsius Urbani VIII (R. T.).

² Titulum S. addimus ex loco parall. cit. tom. XII (R. T.).

³ In loco parall. legitur *Nohaliaco* (R. T.).

⁴ Loc. cit. legitur *de Gemellis* (R. T.).

S. Iustinae de Padua erigere, dictisque prioribus et monachis, ut ad eum effectum praedicta insimul congregare, ac omnia alia non reformata monasteria eiusdem Ordinis, quorum monachos antiquioris disciplinae regularis observantiam in semetipsis renasci facere amor excitaret, eis aggregare possent et valerent, concedere, aliâsque in praemissis opportune providere de benignitate apostolicâ dignaretur: dictus praedecessor, supplicationibus sibi, ut praefertur, porrectis tunc annuens, de voto tunc existentium S. R. E. cardinalium decretorum Concilii Tridentini interpretum, Congregationem S. Mauri huiusmodi erexit et instituit, cum facultatibus et indultis tunc expressis, ac aliâs, prout in litteris apostolicis, sub die XVII mensis maii anni Domini millesimi sexcentissimi vigesimi primi pontificatus sui anno I desuper in formâ Brevis expeditis, plenius continetur.

§ 2. Cum autem, sicut exhibita nobis nuper pro parte dicti Ludovici regis ac dilectorum filiorum praesidentis, definitorum, visitorum, priorum et monachorum monasteriorum dicti Ordinis Congregationis S. Mauri huiusmodi petitio continebat, post huiusmodi erectionem, brevissimo inde temporis spatio, plures diversorum eiusdem Ordinis monasteriorum abbates et monachi, pio quodam desiderio saltem de bonis aliquibus successoribus in ipsis monasteriis providendi excitati, superiores et monachos congregationis reformatae huiusmodi continuis precibus requisiverint de ipsâ reformatione in non reformatos introducendâ, et numerus eorum, qui id postulent, ita in dies augeri dignoscatur, ut clare et evidenter concipiatur, omnia dicti Ordinis monasteria in regni praedicti provinciis existentia intra paucos ab hinc annos, Deo favente et Sede Apostolicâ annuente, iri penitus reformata; et, sicut eadem petitio subiungebat, etiamsi

Prohibitio ne fratres Calceati huius Ordinis huiusmodi transeuntes recipiant.

Intimationis effectus.

Transumptorum fides.

Huius Congregationis erectionem refert.

Necessitatem quoque concessa et privilegia augendi.

Decretum irritans.

Derogatio contrariorum.

Exordium.

praedictus praedecessor, per dictas litteras suas erectionis huiusmodi, congregationem ipsam S. Mauri nonnullis praerogativis, utpote unionis officiorum claustralium mensis conventualibus monasteriorum eiusdem congregationis S. Mauri, et aliis gratiis, quarum favore congregatio ipsa S. Mauri palmites suos iam longe lateque extendere coepit, decoraverit, experientia tamen compertum sit, quod ad perfectionem tanti operis (universalem scilicet Reformationem totius Ordinis huiusmodi in tam amplo regno stabilendam) omnino necessarium videatur, gratias et praerogativas, dictae congregationi S. Mauri per eundem praedecessorem concessas, diversis aliis indultorum ac facultatum favoribus ampliari, et defectui multorum aliorum, quorum necessitas tempore erectionis praedictae minus praevisa fuit et sine quibus coeptum tam grande finem suum perfectum consequi non potest, suppleri;

§ 3. Propterea praesidens, definitores, visitatores et priores dictae congregationis S. Mauri praedicti, attendentes, reformationem praedictam in nonnullis monasteriis stabiliri ac perfectam observantiam inibi exerceri non posse, nisi prius omnia loca regularia eorumdem monasteriorum in integrâ et liberâ possessione dictorum reformatum constituta, et totalis etiam dispositio temporalium reddituum mensarum conventualium pro victu et vestitu monachorum, prout et officiorum claustralium, eis affecta remaneant, et insuper ad subveniendum tot tantisque monasteriis, quae in dies eidem congregationi S. Mauri offeruntur, sibi magno superiorum numero opus esse, et diversarum gratiarum auxiliis illam indigere:

§ 4. Quare, tam ipsius Ludovici regis nomine per dilectum filium nobilem virum Philippum de Bethune, ipsius Ludovici regis apud nos et Sedem praedictam

oratore extraordinarium, quam pro parte praesidentis, definitorum, visitorum, priorum et monachorum reformatum praefatorum, nobis fuit humiliter supplicatum, quatenus in praemissis opportune providere de simili benignitate dignemur.

§ 5. Nôis igitur, qui devotionis et piorum operum incrementum, ac divini cultus augmentum, et religionis propagationem, ac quorumlibet Ordinum et monasteriorum reformationem ubique promoveri sinceris optamus affectibus, praesidentem, definitores, visitatores, priores et monachos reformatos praedictos amplioribus favoribus et gratiis prosequi volentes, ipsosque, ac dictae congregationis S. Mauri singulares personas, a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutos fore censentes, necnon litterarum praedecessoris praefati tenores praesentibus pro expressis habentes, posterioribus supplicationibus huiusmodi inclinati, ex voto venerabilium fratrum nostrorum eiusdem sanctae Romanae Ecclesiae cardinalium negotiis regularium praepositorum, superioribus et monachis dictae congregationis S. Mauri, quod¹ (ut omnis via religiosos non reformatos perpetuandi in monasteriis, in quibus reformati ipsi introducti fuerint, praeccludatur) illi cum abbâtibus et perpetuis commendatariis ac officialibus claustralibus, monachis, cappellanis seu beneficiatis regularibus non reformatis monasteriorum dicti Ordinis, seu prioratum conventualium et non conventualium, ac cappellaniarum et beneficiorum regu-

¹ Heic et postea semper intellige *concedimus et indulgemus quod possint et valeant*, quae verba sequuntur ad finem § 8 (R. T.).

Urbanus monasteria omnia, eorumque redditus, etc., reformatis attribuit.

larium ab illis dependentium, super titularum et functionum officiorum claustralium, et tam illorum, quam temporalium reddituum mensarum conventualium huiusmodi, necnon iurisdictionum eorumdem dimissione in favorem dictorum reformatum, sub concessione et reservatione praestationis certae annuae summae pecuniarum, et quantitatis vini, frumenti et aliarum rerum ipsis, pro eorum portionibus monachalibus sive aliis debitis redditibus, per dictos reformatos dandâ¹, cum qua dicti non reformati, de speciali nostrâ licentiâ, in particularibus aedibus separatim et seorsim a communitate dictorum reformatum, et extra loca regularia, eis, ut praefertur, relicta, intra tamen septa eorumdem, seu aliorum eiusdem Ordinis monasteriorum, quousque diem suum claudant extremum, seu quousque bonis dictorum reformatum vitae ac morum exemplis inducti reformationem congregationis S. Mauri huiusmodi amplecti velint, et viceversa ipsi monachi non reformati desuper cum eisdem reformatis valeant convenire, ita quod ex tunc dicti officiales claustrales, cappellani et beneficiati regulares non reformati redditus mensarum, ac officia, cappellanas et beneficia monasteriorum seu prioratum, ac aliorum regularium locorum ab ipsis monasteriis dependentium huiusmodi, redditus quidem mensarum et officiorum in favorem mensarum conventualium dictorum reformatum, cappellanas vero, beneficia et prioratus huiusmodi in favorem particularium dictae congregationis S. Mauri monachorum cedere, et de non resignandis officiis cappellaniis et beneficiis, per eos obtentis, in aliorum quam reformatum eorumdem favorem promittere et ad id se obligare, dicti vero reformati officialibus claustralibus,

¹ Nisi potius legi debeat *dandae*, nempe *summae et quantitatis praedictae* (R. T.).

cappellanis et beneficiatis huiusmodi, partem aliquam, etiam maiorem, vel forte totalem, fructuum, reddituum et provenituum officiorum, cappellaniarum et beneficiorum regularium praedictorum, vita dictorum non reformatum durante dumtaxat, reservare et assignare possint;

§ 6. Et insuper eidem congregationi S. Mauri, seu illius capitulo generali, ut (attentâ penuriâ monachorum reformatum nascentis congregationis huiusmodi, et quantitate locorum regularium, ad quae pro introducendâ in illis reformatione ipsi vocantur) eiusdem congregationis S. Mauri monachos, etiam prioratus aliquos ac officia claustralia et alia quaecumque quomodolibet nuncupata et qualificata beneficia regularia dicti seu Cluniacensis Ordinis obtinentes, a monasteriis, a quibus illa dependent (etiâsi teneantur, ratione foundationis illorum et provisionum sibi de illis apostolicâ seu ordinariâ auctoritate factarum¹, seu ex nunc in futurum faciendarum, ad residentiam in dictis monasteriis, seu aliis locis regularibus, a quibus, ut praefertur, dependentia fuerint), ad alia monasteria seu loca regularia dictae congregationi S. Mauri iam aggregata, seu in futurum aggreganda, pro functionibus, seu muneribus, ad quae ab eorum superioribus habiles et idonei visi fuerint, subeundis, ac aliâs, pro eorumdem monasteriorum seu locorum regularium reformatum necessitate, et novitiorum, aut aliarum in illis degentium personarum, tam in litterarum et scientiarum, quam disciplinae regularis dictae congregationis reformatae eruditione et instructione (supportatis interim per alios eiusdem congregationis S. Mauri monachos prioratum, cappellaniarum et beneficiorum praedictorum debitis et consuetis oneribus), ad tempus sibi benevisum transferre; priores quoque et novitiorum magi-

¹ Vocem *factarum* nos addimus (R. T.).

Pluraque pro huiusmodi reformationis facilitiori progressu statuit.

Ac praesertim ut bona non reformatum reformatis applicentur.

Quod a Galiae regno, ac huiusmodi Congregationis superioribus effluatur.

stros, ac alios quoscumque superiores monasteriorum, in quibus reformatio huiusmodi iam introducta est, seu introducitur in futurum, etiamsi ipsi in dicta congregatione S. Mauri per tempus in illius constitutionibus et litteris praedictis praefixum non remanserint, ad superioritates, munera, officiaque huiusmodi, dummodo aliàs ad id idonei reperti fuerint, canonice eligere; et eos, seu alios, seu etiam definitores ac visitatores, ad tempus tam citra quam ultra terminum in dictae congregationis constitutionibus et illius erectionis litteris praefixum, si ad id cogat necessitas et superiorum capacium penuria, quoad usque validior fiat dicta congregatio S. Mauri, et pro bono illius, ad arbitrium capituli generalis in suis superioritatibus, officiis et muneribus continuare; et monachos ad sacros ordines suscipiendos, non expectato tempore praefixo per easdem constitutiones et erectionis litteras, dummodo etiam aliàs aetate, moribus et doctrinâ ad id sint idonei, ac servatis servandis, transmittere; necnon statuta et constitutiones, prout necesse fuerit, condere, et iam condita et condenda, si id per capitulum generale dumtaxat legitime congregatum omnino necessarium videatur pro maiori Dei gloriâ et feliciori successu totius congregationis S. Mauri huiusmodi, moderari, immutare et abrogare; et inter alia¹, quod monachi eiusdem congregationis S. Mauri omnia beneficia dicti et Cluniacensis Ordinum, quamvis etiam a diversis monasteriis, in quibus congregatio reformata huiusmodi introducta non est, descendencia, seu officia claustralia, et quascumque pensiones, quae sive ante professionem regularem,

¹ Perperam, ut puto, et cum totius syntaxis iam satis implexae subversione, edit. Main. legit sed pro ad (R. T.).

² Subde verbum *statuere*, quod sequitur in fine paragrapho (R. T.).

sive post illam obtinuerint, sive in futurum obtinebunt, in titulum quidem illa teneant, ita tamen, ut nullo modo in posterum de titulis ipsis, neque de fructibus eorum seu pensionum, possint in particulari disponere, sed omnimoda eorum dispositio penes superiores et officarios dictae congregationis S. Mauri, seu illius monasteriorum, ac in communem usum tantum remaneant, statuere;

§ 7. Et denique iisdem monachis reformatis, ac omnibus et singulis utriusque sexus christifidelibus, qui ecclesias monasteriorum congregationis S. Mauri huiusmodi in singulis diebus festivis sanctorum Benedicti et Mauri, necnon titularium seu patronorum ecclesiarum earumdem, vere poenitentes, ac sacrâ communionem refecti, visitaverint, piisque ad Deum precibus pro sanctae Matris Ecclesiae exaltatione, haeresum extirpatione, et christianorum principum concordiam effuderint, ut plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam consequi;

§ 8. Eidem vero congregationi S. Mauri, ac illius monachis professis et nondum professis, commissis, famulis, officialibus, domesticis et aliis quibuscumque ab illâ dependentibus, ac ei et illius monasteriis inservientibus, ut non solum omnibus et singulis tam dictae Cassinensis, seu S. Iustinae de Paduâ, Ss. Vitoni et Hydulphi congregationum, sed etiam aliarum omnium et quarumcumque, sive non Mendicantium, sive Mendicantium, et hospitalium, ac aliorum piorum locorum, privilegiis, facultatibus, libertatibus, immunitatibus, exemptionibus, indultis, indulgentiis et aliis quibusvis gratiis et praerogativis, eisdem congregationibus et Ordinibus aut militiis per nos et quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros concessis, seu deinceps a Sede praedictâ concedendis, non solum per participationem, communicationem, seu

Indulgentiarum concessio.

Privilegiarum communicatio.

illorum extensionem, sed perinde ac si illa omnia in specie eidem congregationi S. Mauri per nos concessa fuissent, uti, frui, potiri et gaudere libere et licite possint et valeant perpetuo, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, concedimus et indulgemus.

Pacta, conventiones, etc., canonice facta pro reformatione confirmata.

§ 9. Postremo conventiones tam super dictis portionibus monachalibus et dispositionibus locorum regularium, quam aliis supradictis omnibus, si quae iam inter superiores et monachos reformatos, sive illorum abbates aut perpetuos commendatarios, ut praefertur, canonice factae sint, ac alias, quas in futurum super similibus inter eosdem, in toto vel in parte, etiam canonice fieri contigerit; necnon dictorum monachorum reformatorum beneficiarum, ut praefertur, translationes ad effectum supradictum factas, statuta quoque, illorumque moderationes, abrogationes seu immutationes, per dictum capitulum generale, ut praefertur, faciendae, aliaque praemissa, ex nunc, prout ex tunc, et e contra, postquam facta fuerint, etiam unâ cum erectione eiusdem congregationis S. Mauri, ut praefertur, factâ, et in illâ contentis quibuscumque, praeterquam supradictis indultis, a nobis concessis, adversantibus, auctoritate apostolicâ et tenore similibus, etiam perpetuo approbamus et confirmamus, illisque perpetuae et inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus; ac omnes et singulos, sive cogitatos, sive incogitatos, aut alios quoscumque tam iuris quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint in eisdem, supplemus; illaque tam per reformatos monachos quam non reformatos illorumque abbates et superiores nunc et pro tempore existentes huiusmodi observari et adimpleri debere, nec ab illis ullo unquam tempore resiliari, minusque desuper a quoquam, quavis auctoritate,

¹ Edit. Main. legit *et* (R. T.).

molestari, perturbari, inquietari, aut aliàs quomodolibet in iudicio vel extra impediri posse;

§ 10. Praesentes quoque litteras, nullo unquam tempore de subreptionis capite vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostrae vel quopiam alio defectu notari, impugnari, retractari, annullari, seu in ius vel controversiam revocari, aut infringi posse; sed semper, omni tempore, et adversus quascumque dispositiones et obstacula quaecumque, validas et efficaces existere, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab omnibus et singulis observari debere, neque sub quibuscumque, similium vel dissimilium gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus, derogationibus et aliis quibuscumque dispositionibus, etiam per nos et successores nostros Romanos Pontifices pro tempore existentes, sub quibuscumque verborum tenoribus et formis, ac cum quibusvis clausulis et decretis, etiam derogatoriis derogatoriis, pro tempore quomodolibet, comprehendi vel confundi, sed ab illis semper et perpetuo excipi, et, quoties illae emanabunt, toties in pristinum et validissimum statum restitutas, repositas et plenarie reintegratas, ac de novo etiam, sub quacumque posteriori datâ quodcumque eligendâ, concessas esse et fore; sicque per quoscumque iudices, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac eiusdem sanctae Romanae Ecclesiae cardinales, etiam de latere legatos et vicelegatos, dictaque Sedis nuncios, iudicari et definiri debere, ac quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, irritum et inane decernimus.

§ 11. Quocirca dilectis filiis venerabilium fratrum nostrorum Parisiensis et Rothomagensis ac Burdigalensis archiepiscoporum officialibus per apostolica scri-

¹ Subintellige *faciendis* aut *edendis* (R. T.).

Clausulae.

Equestrum deputatio.

pta mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, easdem praesentes litteras, et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, et quoties pro parte praesidentis, definitorum, visitorum, priorum et monachorum monasteriorum Ordinis et congregationis S. Mauri praedictorum, aut eorum successorum, aut cuiusvis eorum, fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisdemque praesidenti, definitoribus, visitoribus, prioribus et monachis congregationis S. Mauri huiusmodi, ac eorum singulis, in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostrâ easdem praesentes litteras et in eis contenta quaecumque ab omnibus, ad quos spectat et pro tempore quomodolibet spectabit, firmiter et inviolabiliter observari; non permittentes eisdem praesidentem, definitores, priores et monachos congregationis S. Mauri huiusmodi, ac eorum singulares personas desuper a quoquam quomodolibet indelibe molestari, impediri aut perturbari; contradictores quoslibet et rebelles per sententias, censuras et poenas ecclesiasticas, aliâque iuris et facti remedia, appellatione postpositâ, compescendo, ac legitimis super his habendis servatis processibus, sententias, censuras et poenas ipsas, etiam iteratis vicibus, servatâ tamen formâ concilii huiusmodi, aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Derogatio
contrariorum.

§ 12. Non obstantibus piae memoriae Bonifacii Papae VIII, etiam praedecessoris nostri, qua cavetur, ne quis extra suam civitatem et dioecesim, nisi in certis expressis casibus, et in illis ultra unam dietam a fine suae dioecesis ad iudicium evocetur, seu ne iudices, a Sede praefatâ deputati, extra civitatem vel dioecesim, in qua deputati fuerint, contra quoscumque procedere praesumant, et in concilio ge-

nerali editâ de duabus dietis, dummodo ultra tres dietas aliquis vigore praesentium ad iudicium non trahatur, ac aliis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon sancti Benedicti et Cluniacensis Ordinum praefatorum (iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis) statutis et consuetudinibus¹, illis illorumque monasteriis, abbatibus, superioribus et monachis, ac aliis personis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis clausulis et decretis, in contrarium forsâ quomodolibet concessis: quibus omnibus et singulis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illis aliâs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat harum serie specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem quod resignationes prioratum et aliorum beneficiorum ecclesiasticorum (non tamen officiorum claustralium per monachos non reformatos obtentorum) quas in futurum ad favorem reformatorum fieri, ac pensiones quas super illorum fructibus reservari contigerit, a Sede praefatâ dumtaxat admitti et reservari debeant.

§ 13. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae absolutionis, concessionis, indulti, approbationis, confirmationis, adiectionis, suppletionis, decreti, mandati, derogationis et voluntatis infringere vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursum.

¹ Heic deesse videntur verba privilegii quoque et indultis (R. T.).

Clausulae poenales.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicae MDCXXVIII, XII kalendas februarii, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 21 ianuarii 1628, pontif. anno v.

CCLXXVII.

Extensio concessionis de beatâ Rita de Cassia Ordinis S. Augustini recitandi missam pro confluentibus ubique terrarum ad ecclesias praedicti Ordinis, et in totâ Spoletana dioecesi ad omnes ecclesias¹.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Praecedens
concessio.

Nuper, pro parte dilectarum in Christo filiarum priorissae et monialium beatae Ritae de Cassia Ordinis sancti Augustini Spoletanae dioecesis nobis exposito, quod ipsae, pro eo, quem erga beatam Ritam gerebant, devotionis affectu, officium et missam de eâ recitari et celebrari posse desiderabant, nos, earum hac in parte supplicationibus inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum sanctae Romanae Ecclesiae cardinalium sacris ritibus praepositorum consilio, ut de dictâ beatâ Rita in totâ dioecesi Spoletana, ac ab omnibus utriusque sexus dicti Ordinis religiosi ubique existentibus officium et missa tamquam de comuni nec Virginis nec Martyris, iuxta rubricas breviarii et missalis romani ac breviarium ipsius Ordinis a Sede Apostolicâ approbatum, respective recitari et celebrari libere et licite posset et valeret, apostolicâ auctoritate licentiam et facultatem impertiti sumus, prout in nostris desuper in simili formâ Brevis expeditis litteris, quarum tenores praesentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

Extensio de
qua in rubricâ.

§ 2. Nunc autem dilectorum filiorum prioris generalis et fratrum totius Ordinis

¹ Vide supra pag. 603 (R. T.).

nis huiusmodi, necnon priorissae et monialium praefatarum supplicationibus nobis denuo humiliter porrectis inclinati, de eorundem cardinalium consilio, ut in die festivo de eadem beatâ Rita missa tamquam de communi nec Virginis nec Martyris, iuxta rubricas missalis romani huiusmodi, ab omnibus presbyteris secularibus ad omnes totius Ordinis praefati ac dioecesis Spoletanae ecclesias confluentibus, celebrari libere similiter et licite possit et valeat, eadem auctoritate tenore praesentium licentiam et facultatem impertimur.

§ 3. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Obstantium
remotio.

§ 4. Volumus autem, quod praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis eadem prorsus ubique fides in iudicio et extra adhibeatur, quae ipsi praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Transumptis
danda fides.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die IV februarii MDCXXVIII, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 4 februarii 1628, pontif. anno v.

CCLXXVIII.

Confirmatio privilegiorum ac iurium ecclesiae et capituli S. Mariae ad Martyres super plateâ ante ipsam ecclesiam.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Romanus Pontifex, aequi bonique supremus assertor, inter gravissimas, multiplicesque apostolicae servitutis curas, in eam peculiari studio iugiter incumbit, ut ecclesiarum omnium, praesertim collegiarum insignium almae Urbis nostrae, iura, proprietates et dominia sarta tecta conserventur, et quae propterea a praedeces-

Probatum.

soribus suis facta et decreta sunt, ut ab omnibus perpetuo inviolabiliter observentur, apostolicae confirmationis patrocinio corroborat, aliaque statuit, ordinat et disponit, prout personarum in eisdem ecclesiis Altissimo famulantium quieti, utilitatibusque et commodis conspicit in Domino salubriter expedire.

§ 1. Aliàs siquidem a felicitis recordationis Sixto Papa V, praedecessore nostro, emanarunt litterae, tam sub plumbo, quam in simili formâ Brevis, tenoris subsequentis, videlicet:

Sixtus Papa V,

ad perpetuam rei memoriam.

Nuper a nobis emanarunt litterae tenoris subsequentis, videlicet:

Sixtus episcopus, servus servorum Dei, ad perpetuam rei memoriam. Cunctarum orbis ecclesiarum regimini, auctore pacis annuente, praefecti, ecclesiarum ipsarum, praesertim collegiarum insignium almae Urbis et personarum divinis inibi obsequiis adscriptarum statum feliciter dirigi, ac earum deinde quietem personarum confoveri cupientes, ea, quae illis per Romanos Pontifices praedecessores nostros concessa fuisse dicuntur, apostolico munimine roboramus, aliàsque desuper disponimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire. Etsi dilecti filii archipresbyter et capitulum ecclesiae beatae Mariae Rotundae de dictâ Urbe ab immemorabili tempore fuerint et sint domini et patroni totius plateae S. Mariae Rotundae nuncupatae ante ecclesiam praedictam existentis, et in pacificâ hactenus possessione extiterint tenendi bancos, et illos locandi, ac pretium inde proveniens percipiendi, unde nemini, nec iudici, nec magistratui, aut superiori licuerit, nec liceat, archipresbyterum et capitulum praedictos in ipsâ eorum possessione, minusque eorum locatarios, quominus banchis et plateâ praedictis libere uti possint, molestare,

aut ab ipsis locatariis praetextu dictae plateae aliquid exigere, petere vel recipere; imo soliti sint, tam in dictâ plateâ, quam extra, et prope eam in viis publicis ab illâ ad quinque cannas vel circiter distantibus, fructus, herbas, panem, pisces et alia tam comestibilia quam incomestibilia vendere volentibus licentiam desuper concedere, ac quoscumque, qui pro eiectione luti ac immunditiarum dictae plateae ratam partem solvere recusant, omnesque in huiusmodi plateâ ac locis vicinis dictis archipresbytero et capitulo subiectis vendentes (illis dumtaxat exceptis, qui in locis ordinariis et per eosdem archipresbyterum et capitulum deputatis de eorum licentiâ manent, aut illos in dominos recognoscunt), illos quoque habitantes, qui ante eorum apothecas bancos ultra debitum, seu tabulata et tabulas, super quibus res vendendae teneri et exhiberi solent, a pariete apothecae ultra quatuor palmos distantes habent, aut sub dictis banchis et tabulis barilia, tinas, sive, ut vulgo dicunt, tinozas, aliasque res tenent, ad solutionem et contributionem debitam cogere et compellere: nihilominus, sicut accepimus, nonnulli vicini, domos in circuitu eiusdem plateae possidentes et habitantes, nescitur quo iure, absque licentiâ dactorum archipresbyteri et capituli iuxta suos parietes et ante eos erigere praesumpserunt bancos ad usum macelli et pro vendendis piscibus, pro quibus etiam aliquid praedictis archipresbytero et capitulo solvere recusant, in grave eorum damnum et praeiudicium.

§ 2. Nos (qui, ne per varias quae pro commissionibus seu mandatis et declarationibus habendis in causis plerumque fierent suggestiones iustitia proponeretur¹, dudum inter alia decrevimus et declara-

¹ An hinc et postea recta lectio, iudicet lector scius; forsân legendum foret *iustitia postponeretur*, aut simile (R. T.).

Quibus omne ius capituli super plateam competens coarctatum fuit.

vimus nostrae intentionis esse, quod deinceps per quamcumque signaturam seu concessionem aut gratiam vel litteras apostolicas pro commissionibus seu mandatis aut declarationibus huiusmodi, etiamsi motu proprio et ex certâ scientiâ ac etiam ante motam litem a nobis emanarent, vel de mandato nostro faciendas, nulli ius sibi quaesitum quomodolibet tolleretur; quique ad indemnitate personarum ecclesiarum ac ecclesiarum ipsarum attendimus, et, ut bona, iurisdictiones, immunitates, privilegia et gratiae earumdem potius augeantur, quam minuantur, diligenter procuramus) ipsorum archipresbyteri et capituli indemnitati in praemissis pro nostri pastoralis officii munere oportune providere volentes, ac archipresbyterum et capitulum praedictos a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodati existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutos fore censentes, necnon singulorum concessionum, mandatorum et sententiarum infrascriptorum tenores ac datam, cum inde sequutis, praesentibus pro expressis habentes, motu simili, non ad ipsorum archipresbyteri et capituli vel aliorum pro eis nobis super hoc oblatae petitionis instantiam, sed ex merâ liberalitate ac simili scientiâ nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, omnia et singula privilegia, indulta, iurisdictiones, libertates, immunitates, exemptiones, facultates et gratias ecclesiae necnon archipresbytero et capitulo praedictis per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros hactenus et quomodocumque ac qualitercumque concessa, usum dictae plateae et sibi adiacentium locorum illorumque concessionem concernentia, in

quorum pacificâ possessione et usu hactenus extiterunt, necnon mandata et sententias de et super manutentione possessionis dictae plateae per quosvis palatii apostolici causarum auditores, sive eorum locumtenentes, aut alios quoslibet Romanae curiae iudices hactenus lata¹, emanata et relaxata, prout rite et recte gesta sunt, auctoritate apostolicâ, tenore praesentium, perpetuo confirmamus et approbamus, illisque perpetuae et inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, omnesque et singulos tam iuris quam facti et etiam solemnitate quarumlibet quomodolibet omissarum defectus, si qui forsân intervenierunt in eisdem, supplemus, illaque omnia et singula etiam perpetuo valere et tenere, ac ab illis, ad quos nunc spectat et pro tempore spectabit, inviolabiliter perpetuo observari debere, nec ab illis ullo unquam tempore resilire posse, sed ad praemissorum omnium et singulorum observationem perpetuo obligatos fore et esse, ac ad id etiam censuris ecclesiasticis ac pecuniariis poenis cogi et compelli posse decernimus.

§ 3. Et nihilominus quamcumque litem, seu quascumque lites et causas ac controversias, super plateâ et adiacentibus locis antedictis, coram quocumque eiusdem curiae iudice ordinario vel extraordinario, in quibuscumque statu et terminis existant, etiamsi aliquae sententiae iam desuper quomodolibet latae extiterint, ad nos harum serie avocamus, illasque penitus extinguimus, necnon plateam praedictam ac loca sibi circumquaque adiacentia in viis publicis existentia et ab eâ per quinque cannas distantia huiusmodi, quorum omnium situationes, confines, qualitates, quantitates, vocabula et denominationes², etiam praesentibus haberi volu-

¹ Incongrue edit. Main. legit *lata emanata* (R. T.).

² Edit. Main. legit *dominationes* (R. T.).

mus pro expressis, etiamsi dictam plateam ullo unquam tempore per quas-cumque personas cuiuscumque gradus et conditionis existentes augeri, extendi et ampliari contigerit, etiam cum augmento ampliationis et extensionis huiusmodi, quantumcumque fuerit, quo adveniente etiam loca in viis publicis et ab eâ per quinque cannas distantia huiusmodi computari et comprehendi volumus, cum omnibus et singulis iuribus et pertinentiis suis, ac etiam omnibus et quibuscumque illorum fructibus, redditibus, proventibus, iuribus, obventionibus et emolumentis universis, ecclesiae, archipresbytero et capitulo praedictis dictâ apostolicâ auctoritate similiter perpetuo et irrevocabiliter donamus, concedimus et elargimur, ac omne illius et illorum ius et dominium, etiamsi ad nos et cameram apostolicam aut alios quoscumque particulares spectet, in ecclesiam et archipresbyterum et capitulum huiusmodi transferimus, eosque in nostrum et camerae ac particularium praedictorum quomodolibet locum et iura quoad haec ex nunc perpetuo substituimus: ita ut liceat archipresbytero et capitulo praedictis plateae et adiacentium locorum sic specificatorum, ac iurium, obventionum et emolumentorum praedictorum, per se, vel alium, seu alios, possessionem per eos captam, ut praefertur, continuare, et, quatenus opus sit, de novo propria auctoritate libere apprehendere, illamque perpetuo retinere, necnon fructus, redditus et proventus ex eis provenientes percipere, exigere et levare, necnon in eorum ac dictae ecclesiae usus et utilitatem convertere, cuiusvis licentiâ desuper minime requisitâ, ac ex nunc ecclesiae ac archipresbytero et capitulo huiusmodi in plateâ et adiacentibus locis praedictis plenum ius omnino acquisitum esse, illamque et illa cum iuribus, obventionibus et emolumentis praedictis ad ec-

clesiam necnon archipresbyterum et capitulum praedictos de iure spectare et pertinere, ipsisque lapides marmoreos loco hancorum pro maiori piscium venditorum¹ commoditate. Hac dictae plateae ornatu mensibus elapsis per eos in ipsâ plateâ erectos et appositos libere et impune erigere et apponere licuisse, eâdem auctoritate apostolicâ declaramus.

§ 4. Praeterea plateam, unâ cum augmento huiusmodi, si illud fieri quando-cumque contigerit, necnon loca adiacentia praenominata, ab omni iurisdictione et superioritate nunc et pro tempore existentium nostri et successorum nostrorum Romanorum Pontificum camerarii, ac dictae Urbis viarum magistrorum, ex nunc et in perpetuum (ita et taliter, quod dicti camerarius et magistri in et super plateâ ac locis circumvicinis praedictis, illorumque membris ac pertinentiis, nullam omnino habeant nec habere possint iurisdictionem et auctoritatem) eâdem auctoritate eximimus et liberamus; quodque de cetero nulli omnino (cuiuscumque gradus, status, ordinis et conditionis existant, etiam quovis privilegio sint suffulti) in plateâ praedictâ ac prope illam in viis publicis ab eâ per quinque cannas distantibus huiusmodi (etiam praetextu quod sint domini liberi et absoluti vel habitatores domorum circumcirca in dictâ plateâ existentium) in domorum praedictarum parietibus et ante eas aliquod genus hancorum seu tabularum vel tabularum, ad effectum quidpiam vendendi, aut venale prostituendi, de cetero erigere, nec erigi seu erectum tenere vel teneri facere, per se, vel alium, seu alios, absque expressâ et in scriptis obtentâ archipresbyteri et capituli praedictorum licentiâ, etiam perpetuo statuimus, sicque etiam districte praecipiendo inhibemus; ipsos

¹ Aut venditionis aut vendendorum legendum pro venditorum (R. T.).

Cum exemptione a cuiuscumque iudicis iurisdictione.

quoque archipresbyterum et capitulum super praemissis, eorumque circumstantiis universis, etiam per cameram praedictam, eiusque agentes vel commissarios, aut deputatos et viarum magistrorum huiusmodi, quavis auctoritate vel praetextu, quomodolibet molestari, perturbari, inquietari vel impediri non posse, neque debere; praesentesque litteras, etiam ex eo, quod eiusdem camerae agentes, vel magistri praedicti, aut quicumque alii interesse habentes vel praetendentes, aut putantes, ad hoc vocati non fuerint, vel quavis seu quibusvis aliis causis, de subreptionis vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostrae, vel quovis alio defectu notari, seu impugnari, aut aliâs quomodolibet infringi vel retractari, seu etiam revocari, suspendi, restringi, limitari, vel eis in aliquo derogari nullatenus unquam posse; sed illas semper et perpetuo validas et efficaces existere et fore, suosque plenarios effectus sortiri et obtinere, ac ab omnibus, quos illae concernunt et concernent quomodolibet in futurum, inviolabiliter perpetuo observari, sicque in praemissis censi, ac ita per quoscumque iudices et commissarios, quavis auctoritate fungentes, etiam eiusdem camerae camerarium, praesidentes et clericos, ac etiam dicti palatii causarum auditores, eorumque locumtenentes, necnon S. R. E. cardinales, et etiam de latere legatos, eorumque vicelegatos (sublatâ eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate) iudicari et definiri debere, ac quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, irritum et inane etiam decernimus.

§ 5. Mandantes propterea camerario, praesidenti et clericis praedictis, ac nostro, dictaeque camerae thesaurario et depositario etiam generalibus, nunc et pro tem-

pore existentibus, aliisque omnibus et singulis ad quos spectat et spectabit, ut praefertur, quatenus easdem praesentes, si et postquam pro parte archipresbyteri et capituli praedictorum pro tempore, quodcumque requisiti fuerint, recipiant et admittant, illasque ex nunc et deinceps ac in perpetuum attendant et inviolabiliter observent, et ab omnibus supra-dictis observari mandent et faciant realiter et cum effectu.

§ 6. Non obstantibus prioribus decreto et declaratione nostris praedictis ac quorumcumque Romanorum Pontificum etiam praedecessorum nostrorum de rebus dictae camerae non alienandis neque distrahendis, ac quibusvis aliis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, dictaeque camerae (iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis) statutis et consuetudinibus, decretis et etiam novis reformationibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis etiam camerae, necnon et camerario, praesidenti et clericis, ac magistris praedictis, necnon dilectis filiis populo Romano et domorum ipsius Urbis inquilinis ac dominis et quibusvis aliis personis, in genere vel in specie, sub quibuscumque tenoribus et formis, etiam motu, scientiâ et potestatis plenitudine similibus, ac etiam consistorialiter, ac aliâs, in contrarium quomodolibet etiam pluries et iteratis vicibus concessis, confirmatis et innovatis, ac in posterum concedendis, confirmandis et innovandis.

§ 7. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illis aliâs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat, motu, scien-

tiā et potestatis plenitudine paribus specialiter et expresse derogamus, et contrariis quibuscumque. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostram absolutionis, confirmationis, approbationis, adiectionis, suppletionis, avocationis, extinctionis, donationis, concessionis, elargitionis, translationis, substitutionis, subrogationis, declarationis, exemptionis, liberationis, statuli, inhibitionis, posteriorum decretorum, mandati et derogationis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius se noverit incursurum.

Datum Romae, apud S. Petrum, anno Incarnationis Dominicae MDLXXXVI, idibus novembris, pontificatus nostri anno II.

§ 8. Quia vero¹ in praeinsertis litteris, a nobis emanatis, mentis et intentionis nostrae non fuit, neque est, ecclesiae, archipresbytero, canonicis et capitulo ecclesiae B. Mariae Rotundae nuncupatae de Urbe, ad quorum favorem litterae ipsae emanarunt, quidquam de novo, et praesertim in praeiudicium cuiusvis tertii concedere, sed solum confirmare vetera eorum si qua et quaecumque eisdem, iuxta sacrorum canonum statuta et Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum aut aliarum personarum quarumcumque ad id auctoritatem habentium concessionem et indulta, aut ex iuris communis dispositione, seu quocumque alio legitimo titulo, iura competant, et non aliter, neque alio modo, et, si² forte litterae supradictae aliter continere videantur, id a nobis praeter et contra mentem et intentionem nostram accidit:

Declarat eius intentionem circa praedicta.

§ 9. Idecirco, ne cui ex dictis nostris litteris et contentis in eis quodvis damnum et praeiudicium illatum censerit, neve quis aliter nostrae mentis et intentionis fuisse

¹ Particulam vero addendum censuimus (R. T.).

² Edit. Main. legit *etsi* (R. T.).

et esse existimare et iudicare, sive interpretari possit, motu proprio et ex certa nostra scientia, ac de apostolicae potestatis plenitudine, tenore praesentium, in perpetuum declaramus et attestamus, volumus et decernimus, dictas litteras et contenta in illis, in quantum ultra veteres concessionem et indulta, aut titulos, seu alia iura huiusmodi quidquam de novo concessisse videamur, pro non editis haberi, concessionemque et indulta huiusmodi et omnia in illis contenta revocamus, annullamus et pro non factis haberi mandamus (eisdem litteris, cum omnibus in illis contentis, solum et dumtaxat quoad confirmationem veterum concessionum et indultorum ac iurium, eisdem¹ ecclesiae, archipresbytero, canonicis et capitulo, iuxta sacrorum canonum statuta et supradictorum praedecessorum nostrorum, ut supra, aut alias concessionem et litteras, competentium, in suo robore et firmitate manentibus); et sic per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, atque iustitiae ministros, quacumque dignitate, auctoritate et potestate pollentes, etiam sanctae Romanae Ecclesiae cardinales, etiam de latere legatos, praesentes et futuros, ac palatii nostri apostolici causarum auditores, interpretari, iudicari et definiri et exequi volumus, pariterque decernimus et mandamus, sublatā eisdem et omnibus aliis, quibus opus fuerit, aliter interpretandi, iudicandi, definiendi et exequendi potestate et auctoritate, irritum quoque et inane quidquid in contrarium fieri et attentari contigerit. Non obstantibus eisdem praeinsertis nostris litteris, et inde sequutis, quae adversus hanc nostram declarationem, attestationem, voluntatem et decretum ecclesiae, archipresbytero, canonicis et capitulo supradictis suffragari quomodolibet forte possent, ac aliis con-

¹ Edit. Main. legit *iurium eiusdem ecclesiae* (R. T.).

stitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac statutis, privilegiis et litteris apostolicis quibusvis in contrarium forsitan concessis, confirmatis et innovatis. Quibus omnibus, quoad effectum praesentium, illis aliās in suo robore permansuris, specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XXVII maii MDLXXXVII, pontificatus nostri anno III.

Motiva huius confirmationis per Urbanum factae.

§ 10. Cum autem, sicut accepimus, licet archipresbyter, ac capitulum et canonici praedicti, ab immemorabili tempore, ac plurium sententiarum et rerum iudicatarum, et tam recolendae memoriae Innocentii VIII, Sixti IV et Iulii II Romanorum Pontificum similiter praedecessorum nostrorum, quam praecursorum litterarum, necnon variarum inhibitionum et mandatorum diversis temporibus desuper emanatorum vigore, fuerint et sint ad praesens universae plateae praedictae domini et patroni, et, ab inde citra, se dictamque eorum ecclesiam manutenerint in quasi possessione in universā plateā huiusmodi, etiam private quoad omnes alios, etiam domorum eidem plateae adiacentium dominos, erigendi, tenendi et habendi bancos et tabulata ad effectum inibi fructus, herbas, pisces et alia comestibilia vendendi, dictosque bancos et tabulata personis sibi benevisis locandi, pensiones ex huiusmodi locationibus provenientes percipiendi, exigendi et levandi, ac in suos usus et utilitatem convertendi, et personis praedictis, similes bancos et tabulata in plateā huiusmodi erigendi, tenendi et habendi, licentiam concedendi, ceteraque omnia et singula alia ad liberum ipsius plateae dominium spectantia et pertinentia faciendi, dicendi, gerendi et exequendi, nihilominus de anno MDCII archipresbyter et canonici aliqui, ut creditur, extra capitulum et singulariter contrahentes, per

eorum assertam scripturam privatam, quae per Sedem Apostolicam non probatur confirmata, renunciaverunt et ab eorum ecclesia abdicare tentarunt huiusmodi bancos et tabulata ad macella apponendi et alia iura in et super dictā plateā, archipresbytero et canonicis ac capitulo praedictis, ut praefertur, competentia, ad favorem magistrorum viarum Urbis; et de anno MDCXVIII, seu alio veriori tempore, dilectus filius Adamus Melfius aromatarius cuiusdam domus eidem plateae adiacentis, et ad dilectum filium Crescentium de Crescentiis Romanum, ut asseritur, spectantis, inquilinus habitator (praetendens ante apothecam dictae domus in quodam situ angulari medio inter eandem apothecam et viam publicam super eadem plateā transeuntem, qua a domo regulari S. Mariae Magdalene Clericorum regularium Ministrantium infirmis ad domum etiam regularem beatae Mariae super Minervam nuncupatam de eadem Urbe fratrum Ordinis Praedicatorum itur, sub praetextu, quod situs huiusmodi in eadem plateā non comprehendatur, sed locus privatus et de pertinentiis dictae domus existat, bancos huiusmodi erigere, habere et tenere posse) etiam forsitan de licentiā magistrorum viarum Urbis, seu viarum praesidentis, duos bancos similes in eodem situ crexerit, illosque pro piscibus vendendis locaverit; habito autem per archipresbyterum ac capitulum et canonicos praedictos ad dilectum filium nostrum in alma Urbe praedictā vicarium in spiritualibus generalem recursu, banchi praedicti amoti, iique postea, praetextu cuiusdam sententiae, seu aliās, a venerabili fratre Octaviano archiepiscopo Iadrensi, tunc dilecti filii nostri S. R. E. camerarii auditore, emanatae, denuo appositi fuerint; introductā deinde per viam appellationis causā huiusmodi in camerā nostrā apostolicā coram dilecto filio nostro Laelio Ss. Viti

et Modesti diacono cardinali Biscia nuncupato, tunc camerae¹, et deinde dilecto filio Octaviano Raggio eiusdem camerae clericis, ibique, sub die xxvi iunii mdcxxiv, citato praedicto Adamo, et iterum, sub eadem die xxvi iunii anni sequentis mdcxxvi, discusso an de bono iure ipsius ecclesiae constaret, citatis et auditis, tam praedicto Adamo, quam praedicto etiam tunc Crescentio, de bono dictae ecclesiae iure constare resolutum fuerit, dictique archipresbyter ac capitulum et canonici, vigore resolutionum huiusmodi, sub die prima iulii eiusdem anni mdcxxvi mandatum de manutendo in possessione, seu quasi, tenendi bancos in praedicto situ et platea praefata contra eosdem Crescentium et Adamum obtinuerint, et in illius executionem banchi praedicti, in angulo praedicto, ut praefertur, appositi, amoti et sublati fuerint, verum dicti Crescentius et Adamus, mandatum de manutendo illiusque executionem huiusmodi eludere volentes, ut in quadam parva apotheca, ad eundem Crescentium, ut asseritur, pariter spectante, et situi praedicto contigua, dicti Adami, seu Crescentii, vel aliorum vicinorum conductores se recipere, ibique pisces venderent, procuraverint, quo factum fuit, ut archipresbyter ac capitulum et canonici praedicti, postquam spatio octo annorum litem huiusmodi sustinuerint, aliam tantumdem, et forsitan amplius duraturam, non sine gravi eorum ecclesiae dispendio, magnisque laboribus exortam litem, seque de cetero litibus huiusmodi prosequendis ob assidua expensarum onera iugiter subeunda gravatos fore prospiciant:

§ 11. Nos, archipresbyteri ac capituli et canonicorum praedictorum indemnitati, quantum nobis ex alto conceditur, consulere, ipsosque specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singu-

¹ Subintellige clerico, uti mox sequitur (n. r.).

lares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censes, necnon litterarum Innocentii VIII, Sixti IV et Iulii II praedecessorum nostrorum praedictorum, sententiarumque, rerum iudicatarum, inhibitionum praedictarum veriores et totos tenores, necnon litium et causarum praedictarum statum et merita, ac aliorum quorumcumque, si qui sint, colligantium nomina et cognomina, qualitates et denominationes, aliaque hic de necessitate exprimenda, praesentibus pro plene et sufficienter expressis et ad verbum insertis habentes;

§ 12. Motu proprio, et ex certa scientia ac matura deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, praesertim primo loco Sixti V praedecessoris litteras, cum omnibus et singulis in eis contentis, tenore praesentium, perpetuo approbamus et confirmamus, illisque perpetuae et inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, necnon causam et causas huiusmodi inter archipresbyterum ac capitulum et canonicos ex una, necnon Crescentium et Adamum praedictos, dilectosque filios Iulium Pocobellum, ac fratres domus SS. Trinitatis in Monte Pincio, ac confratres SS. Annunciate Confalonis nuncupatae et SS. Crucifixi confraternitatum de Urbe praedicta, et alios ad causam et causas huiusmodi forsitan admissos ex altera partibus, de et super praemissis motas pendentes et instructas, ut praefertur, a dictis et quibuscumque aliis iudicibus ordinariis et extraordinariis, commissariis et exactoribus, etiam S. R. E. cardinalibus, ac rotae et causarum curiae camerae apostolicae auditoribus, eorumque

Confirmatio
litterarum Six-
ti IV.

locumtenentibus, ad nos harum serie avocamus, illasque penitus et omnino supprimimus et extinguimus; necnon eisdem Crescentio et Adamo, aliisque praedictis, perpetuum desuper silentium imponimus.

§ 13. Insuper, pro maiori archipresbyteri ac capituli et canonicorum praedictorum cautela, iuraque iuribus addendo, plateam praedictam, nunc et pro tempore existentem, eidem ecclesiae, capitulo et canonicis concedimus et perpetuo donamus, relicto domorum seu apothecarum eisdem plateae adiacentium dominis vel inquilinis trium dumtaxat palmorum extra domos vel apothecas huiusmodi spatio, quoad usum tantum pro mercibus sive aliis rebus ipsorum dominorum seu inquilinorum tantum, quae tamen in ipsis domibus vel apothecis venduntur, et non alias, neque ad alium usum, nisi de licentia expressa ipsorum archipresbyteri, canonicorum et capituli in scriptis titulo locationis obtinenda.

§ 14. Ulterius domorum et apothecarum huiusmodi dominis, necnon magistris viarum, et aliis officialibus quocumque nomine nuncupatis, necnon eiusdem sanctae Romanae Ecclesiae camerario, ceterisque quibuscumque, ad quos nunc quomodolibet spectat, et perpetuo in futurum spectabit, ne archipresbyterum, canonicos ac capitulum huiusmodi super universae ipsius plateae dominio et facultatibus praedictis impedire, molestare, vel perturbare, aut in domibus et apothecis et aliis sitibus in plateae adiacentibus circumcirca infra centum¹ cananarum spatium, quoad pisces, tellinas, gambaros, vel squillas dumtaxat, nec etiam in eadem platea, et apothecis vicinis super dicta platea respondentibus, carnes cuiuscumque generis, vivas vel mortuas, etiam haedos et agnos et alias, nec fru-

¹ Nisi error sit; nam supra legebatur *quinque* (n. r.).

ctus cuiuscumque generis, olera et flores vendere, aut macellum vel lanienam habere, absque expressa archipresbyteri ac canonicorum et capituli praedictorum licentia, audeant seu praesumant, sub indignationis nostrae et successorum nostrorum, et alii arbitrii nostri et successorum praedictorum poenis, et in dictis Sixti V praedecessoris litteris inflictis et comminatis, interdicimus et prohibemus.

§ 15. Volumus quoque praedictos archipresbyterum, canonicos et capitulum ad refectionem selciatae, tam plateae usque ad parietes domorum et apothecarum adiacentium, quam viarum in praedicta platea respondentium, pro latitudine et longitudine dictae plateae tantum, teneri et perpetuo obligatos esse, ac ad illam faciendam cogi posse.

§ 16. Decernentes praesentes litteras nullo umquam tempore de subreptionis, vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostrae, vel alio quocumque defectu, etiam ex eo, quod causae, propter quas illae emanarunt, expressae et iustificatae, dictique Crescentius et Adamus, et alii quicumque in praemissis interesse habentes, vel habere praetendentes, ad hoc vocati et auditi non fuerint, vel alia quavis de causa quantumvis privilegiata, notari, impugnari, invalidari, retractari, rescindi, infringi, limitari, modificari, immutari, revocari, annullari, in ius vel controversiam revocari, ad terminos iuris reduci, aut adversus illas restitutionis in integrum, apositionis oris, aut quodcumque aliud gratiae vel iustitiae remedium impetrari, seu, etiam motu, scientia et potestatis plenitudine similibus, concedi, aut dictos Crescentium et Adamum, seu quempiam alium, sic impetrato vel concessio uti, seu se iuvare, in iudicio vel extra, nullatenus posse, neque ipsas praesentes sub quibuscumque similibus vel dissimilibus gratiarum revocationibus, sus-

Doctrinum ir-
ritans.

pensionibus, limitationibus, aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendendi, sed semper ab illis exceptas, et, quoties illae emanabunt, toties in pristinum, et eum, in quo antea quomodolibet erant, statum restitutas, repositas et plenarie reintegratas, ac de novo etiam sub posteriori data per dictos archipresbyterum, et canonicos et capitulum eligenda¹ concessas esse et fore, ac censeri, perpetuoque validas, firmas et efficaces existere et fore, dictisque archipresbytero ac capitulo et canonicis in omnibus et per omnia plenissime suffragari, et ab omnibus et singulis, ad quos spectat et in futurum spectabit, inviolabiliter observari; sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, et sanctae Romanae Ecclesiae cardinales, et camerarium, et camerae nostrae praesidentes clericos, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 17. Quocirca dilectis filiis, nostro in dicta Urbe vicario in spiritualibus, et causarum curiae dictae camerae apostolicae auditori generalibus, per praesentes committimus et mandamus, quatenus ipsi, vel alter eorum, per se, vel alium, seu alios, praesentes litteras, et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, et quoties pro parte dictorum archipresbyteri ac capituli et canonicorum fuerint requisiti, solemniter publicantes, illisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostram eosdem archipresbyterum ac capitulum et canonicos praemissorum omnium et singulorum effectu pacifice frui

¹ Edit. Main. habet *erigenda* (R. T.).

et gaudere; non permittentes eos desuper a quoquam, quavis auctoritate, quomodolibet indebite molestari; contradictores quoslibet et rebelles per sententias, censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

§ 18. Non obstantibus praemissis, necnon recolendae memoriae Symmachi, Pauli II, Pauli IV, Pii V et aliorum Romanorum Pontificum, etiam praedecessorum nostrorum, de rebus Ecclesiae et camerae praedictae non alienandis, ac, quatenus opus foret, regulam nostram de iure quaesito non tollendo, aliisque quibusvis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon eiusdem camerae et almae Urbis praefatae, et aliis quibuscumque statutis et consuetudinibus, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate aliam roboratis, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, dictae Urbi, populo Romano, et quibusvis aliis personis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, ac irritantibus et aliis decretis, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis, necnon reliquis omnibus, quae in secundo praesertim Sixti praedecessoris litteris concessa sunt non obstare. Quibus omnibus, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, quibuscumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter

Contrariis derogat.

et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die IX februarii MDCXXVIII, pontificatus nostri anno V.

Dat. die 9 februarii 1628, pontif. anno V.

CCLXXIX.

Deputatio exequutorum alternativae circa electionem provincialium, dignitatum, ac officiorum pro fratribus Ordinis Eremitarum S. Augustini provinciae Mechoacananae.

Venerabilibus fratribus, archiepiscopo Mexicano, ac episcopis Mechoacanis et Gualdaxarensibus in Indiis, seu dilectis filiis eorum officialibus,

Urbanus Papa VIII.

Venerabiles fratres, seu dilecti filii, salutem et apostolicam benedictionem.

Prooemium.

Alias a felicis recordationis Gregorio Papa XV praedecessore nostro emanarunt litterae tenoris subsequentis, videlicet:

*Gregorius Papa XV,
ad perpetuam rei memoriam.*

Ex iniuncto nobis desuper apostolicae servitutis officio, votis illis, per quae paci et quieti inter christifideles quoslibet, praesertim sub suavi religionis iugo Altissimo famulantes, opportune consulitur, libenter annuimus, eaque favoribus prosequimur opportunis.

Referuntur
causae huius
constitutionis.

§ 1. Cum itaque, sicut dilecti filii prior et procurator generales Ordinis fratrum Eremitarum sancti Augustini nobis nuper exponi fecerunt, alias ad Congregationem venerabilium fratrum nostrorum sanctae Romanae Ecclesiae cardinalium negotiis episcoporum et regularium praepositorum delatum fuerit, in provincia de Mechoacan in Indiis occidentalibus inter fratres dicti Ordinis super electione et distributione provincialatus, dignitatum, aliorumque officiorum Ordinis et provinciae huiusmo-

di diversas controversias exortas esse, maioresque verisimiliter exoriri posse: nos, discordias huiusmodi de medio tollere, ac pacem et quietem inter ipsos fratres confovere volentes, priore et procuratore generalibus dicti Ordinis super hoc auditis, de eorundem cardinalium consilio, quod de cetero perpetuis futuris temporibus electiones provincialium, dignitatum et officiorum provinciae praedictae de Mechoacan fiant alternative ex qualibet partialitate, scilicet pro una ex fratribus, qui nati in Hispania, inibi, vel in Indiis habitum susceperunt, pro altera ex his, qui in Indiis nati sunt, Criolique vulgariter nuncupantur, ita ut in quolibet capitulo a provincialatu usque ad ultimum officium praedicti Ordinis et provinciae dignitates et officia, quae distribuenda fuerint, alternatim iuxta dictas partialitates distribuatur, quae alternativa in proximo capitulo post intimationem praesentium litterarum celebrando a partialitate Criolorum initium habeat.

§ 2. Quod si provincialem, vel aliquem officialem Ordinis et provinciae huiusmodi, non peracto suo officio, decedere contingat, tunc alius eiusdem partialitatis, cuius defunctus erat, in eius locum usque ad tunc proximum futurum capitulum subrogetur. Si vero post intimationem litterarum huiusmodi electiones provincialium, dignitatum et aliorum officiorum praefatorum aliter, quam ut praescribitur, fieri contigerit, nullae sint et inanes; praesentes vero litteras validas, firmas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, apostolica auctoritate, tenore praesentium, decernimus. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac Ordinis et provinciae huiusmodi (etiam iuramento,

Regula alter-
nativa.

Ipsiusque ex-
tensio.

confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis) statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis eorum omnium tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque. Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xxix novembris mdcxxi, pontificatus nostri anno i.

Exequutores deputat Urbanus.

§ 3. Nunc autem nos, litteras praesentis huiusmodi debitae executioni, ut par est, demandari volentes, vobis per praesentes committimus et mandamus, quatenus vos, vel duo, aut unus vestrum, praesentis litteras huiusmodi et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, et quoties pro parte superiorum et fratrum Ordinis et provinciae huiusmodi fueritis requisiti, solemniter publicantes, eisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciatis auctoritate nostrâ praesentis litteras et in eis contenta quaecumque ab omnibus, ad quos spectat et in futurum spectabit, inviolabiliter observari. Non permittentes illos desuper a quoquam, quavis auctoritate, quomodolibet impediri, molestari aut inquietari. Contradictores quoslibet et rebelles ac praemissis non parentes per censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postpositâ, compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras et poenas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Decretum irritans.

§ 4. Non obstantibus recolendae memoriae Bonifacii Papae VIII praedecessoris nostri de unâ, et in concilio generali editâ de duabus dietis, dummodo ultra tres die-

las aliquis auctoritate praesentium ad iudicium non trahatur, necnon omnibus illis, quae in eisdem praesentis litteris concessa sunt non obstare, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 5. Volumus autem, quod praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Transumptis danda fides.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die ix februarii mdcxxviii, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 9 februarii 1628, pontif. anno v.

CCLXXX.

Confirmatio decreti sacrae Congregationis Concilii, quo declaratur constitutionem Gregorii XV de conservatoribus editam non efficere religionem Hierosolymitanam, nisi quoad iudices conservatores, eidemque militiae adhuc ius eiusmodi iudices conservatores eligendi competere.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Exponi nobis nuper fecerunt dilecti filii Antonius de Paula magnus magister et conventus hospitalis S. Ioannis Hierosolymitani, quod a venerabilibus fratribus nostris sanctae Romanae Ecclesiae cardinalibus sacri Concilii Tridentini interpretibus emanavit decretum tenoris subsequenti, videlicet:

vi februarii mdcxxvii.

Sacra Congregatio illustrissimorum cardinalium Concilii Tridentini interpretum censuit, constitutionem sanctae memoriae Gregorii XV de conservatoribus non efficere religionem Hierosolymitanam, nisi quoad iudices conservatores, eidemque re-

A Congregatione Concilii emanavit decretum ad favorem huius militiae, de quo in rubrica.

ligioni adhuc ius eiusmodi iudices conservatores eligendi competere.

Quod supplicarunt a Pontifice confirmari.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, Antonius magnus magister et conventus praefati decretum huiusmodi pro illius validitate et subsistentiâ firmiori apostolicae nostrae confirmationis robore communi plurimum desiderent, nobis propterea humiliter supplicari fecerunt, ut in praemissis opportune providere de benignitate apostolicâ dignaremur.

Prout modo approbat et confirmat.

§ 3. Nos igitur, Antonium magnum magistrum et conventum praefatos specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et illorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, decretum praesentis, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illique inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos tam iuris quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

Clausulas praeservativas ponit.

§ 4. Decernentes decretum huiusmodi necnon praesentis litteras semper valida, firma et efficacia existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac dicto hospitali necnon Antonio moderno et pro tempore existenti illius magno magistro et conventui plenissime suffragari.

Ita iudicari mandat.

§ 5. Sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane quidquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 6. Non obstantibus praefati Gregorii praedecessoris, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Contrariis derogat.

§ 7. Volumus autem, quod praesentium transumptis, etiam impressis, et sigillo personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis, eadem prorsus ubique fides adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Exemplis eradi iubet.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die xvii februarii mdcxxviii, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 17 februarii 1628, pontif. anno v.

CCLXXXI.

Indultum clero regni Poloniae largiendi regi subsidium?

Venerabili fratri Antonio archiepiscopo Soluciensi, apud charissimum in Christo filium nostrum Sigismundum Poloniae et Sveciae regem illustrem nostro et Sedis Apostolicae nuncio,

Urbanus Papa VIII.

Venerabilis frater,
salutem et apostolicam benedictionem.

Cum, sicut accepimus, dilecti filii clerus regni Poloniae, provide considerantes regnum ipsum gravibus ad praesens necessitatibus urgeri et imminenti illi pericula tam ecclesiasticis quam laicis communia, regni vero praedicti vires adeo exhaustas esse, ut laicorum facultates sufficienti subsidio, quo eisdem necessitatibus subveniatur et periculis praedictis occurratur, comparando nequaquam suppetant, pro publicae salutis, patriaeque defensione, aliquam pecuniae summam subsidii nomine charissimo in Christo filio nostro Sigismundo Poloniae, Sveciae regi illustri, nostrâ et Sedis Apostolicae ad id acce-

Ecce clerus regni Poloniae aliquid subsidium regi tribuere cupiunt.

1 Deest pericopes et manu... notarii, etc. (R. T.)
2 Ex Regest. in Secret. Brev.
3 Edit. Main. legit *exhausta* (R. T.).

dente licentiâ et consensu, sponte conferre desiderent;

Quod permit-
tit Urbanus.

§ 2. Nos, praedicti Sigismundi regis et dicti Poloniae regni necessitatibus huiusmodi consulere, periculisque praedictis, quantum nobis ex alto conceditur, occurrere volentes, tibi, venerabilibus fratribus archiepiscopis et episcopis, ac dilectis filiis abbatibus et aliis personis ecclesiasticis eiusdem regni, ut pro necessitatibus et periculis huiusmodi subsidium praedicto Sigismundo regi, sponte tamen, pro unâ vice et summâ, quae eis videbitur dumtaxat, tribuere; ipsi autem Sigismundo regi, eiusque ministris, quod subsidium huiusmodi petere et recipere absque conscientiae scrupulo ac censurarum et poenarum ecclesiasticarum incursum libere et licite possint, dummodo tamen subsidium huiusmodi in praedictos et non alios usus convertatur et erogetur, apostolicâ auctoritate indulgendi, ac licentiam concedendi, ipsosque archiepiscopos, episcopos, abbates et alias personas ecclesiasticas, ac earum singulas, quatenus dictam pecuniam summam absque Sedis praedictae licentiâ promiserint aut solverint, necnon eundem Sigismundum regem et suos ministros praedictos, si illam similiter absque licentiâ praedictâ iam receperint, ab omnibus et singulis censuris et poenis, propterea quomodolibet incursum, eadem auctoritate absolvendi facultatem et auctoritatem, tenore praesentium, concedimus et impertimur.

Nuncio apo-
stolico deman-
datur illis exa-
ctio.

§ 3. Tibique, ut ad exactionem praedicti subsidii per personas ecclesiasticas tantum et non alias procedere debeas, eadem auctoritate committimus et mandamus; contradictores et solvere recusantes per censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque iuris et facti remedia, eadem auctoritate compescendo.

Derogatio
contrariorum.

§ 4. Non obstantibus concilii Lateranensis, ac quibusvis constitutionibus et ordi-

nationibus apostolicis, necnon ecclesiarum, monasteriorum et beneficiorum huiusmodi (etiam iuramento, confirmatione apostolicâ vel quavis firmitate aliâ roboratis) statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, et exemplionibus, immunitatibus, etiam in corpore iuris clausis quibusvis generaliter vel specialiter concessis, etiamsi de illis, eorumque totis tenoribus de verbo ad verbum mentio seu quaevis alia expressio habenda sit, et in eis caveatur expresse, quod per huiusmodi clausulas generales, etiam mentionem specialem importantes, eis derogatum esse non censeatur, aut derogari videatur, nisi certis modo et formâ in illis expressis plene observatis. Quibus omnibus, eorum tenores praesentibus pro expressis et ad verbum insertis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, ad praemissorum effectum, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 4. Volumus autem, ut pauperes clerici, qui in redditibus non habent nisi victum necessarium, ad contribuendum minime compellantur.

Pauperes cle-
rici a subsidio
praestando exi-
muntur.

§ 5. Praeterea volumus, praesentium transumptis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis, eandem prorsus fidem adhiberi, quae eisdem praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Transumptis
credi iubet.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die xiiii februarii mdcxxviii, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 19 februarii 1628, pontif. anno v.

CCLXXXII.

Extensio indulti recitandi officium et celebrandi missam de beato Felice de Cantalicio Ordinis Cappuccinorum in

eius festo ad omnes sacerdotes ad ecclesias eiusdem Ordinis confluentes¹.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Refert dispo-
sitionem alia-
rum constitu-
tionum.

Aliâs, nomine dilectorum filiorum nobilium virorum Maximiliani Bavariae sacri Romani imperii principis electoris et Caroli Lotharingiae ducum respective, necnon Francisci a Lotharingia comitis Vademontanae, dilectarumque in Christo filiarum nobilis mulieris Elisabethae Bavariae ducissae et Catharinae etiam a Lotharingia monasterii Sedi Apostolicae immediate subiecti S. Petri de Romaricomonte Ordinis sancti Benedicti nullius seu Tullensis dioecesis abbatissae, necnon etiam ministri generalis et fratrum Ordinis Minorum sancti Francisci Cappuccinorum nuncupatorum, nobis exposito, quod bonae memoriae Felix de Cantalicio, eiusdem Ordinis, dum vixit, professor, multis et eximiis virtutum, gratiarum et miraculorum donis a Domino illustratus fuerat, eaque propter exponentes praedicti nobis humiliter supplicari fecerant, ut, donec canonizationis honor dicto Felici de Cantalicio ab Apostolicâ Sede decerneretur, idem Felix de Cantalicio Beatus nuncupari, officiumque et missa de eo recitari et celebrari posset; nos, huiusmodi supplicationibus tunc inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium sacris ritibus praepositorum consilio, ut ipse bonae memoriae Felix de Cantalicio Beatus nuncupari, officiumque et missa de eo tamquam de communi Confessoris non Pontificis, iuxta rubricas missalis et breviarii romani, eo anno ab omnibus dicti Ordinis fratribus ubique existentibus, hic autem Romae etiam a sacerdotibus ad ecclesias eorumdem fratrum confluenti-

¹ Hunc Felicem de Cantalicio beatificavit hic idem Pontifex Const. cXLIX, *In Specula* (in. h. n. ed. CLXII, sup. pag. 371).

bus, die eorum superioribus benevisâ, in posterum vero die dumtaxat sui obitus, in ecclesiis fratrum praefatorum, videlicet in Nanceii, ac praefato Romaricomontis, necnon Cantalicii oppidis ab eisdem fratribus tantum, Romae vero, ubi corpus eiusdem requiescit, etiam a sacerdotibus ad ecclesiam ipsorum fratrum confluentibus recitari et celebrari; et subinde, eiusdem Ordinis universis et singulis ubique existentibus, Romae autem dumtaxat etiam a sacerdotibus ad ecclesiam, ubi eiusdem beati Felicis corpus quiescit, confluentes, in die obdormitionis ipsius beati Felicis officium et missa de eo, ut praefertur, similiter recitari et celebrari respective posset et valeret, licentiam et facultatem concedimus et impertiti sumus, prout in diversis nostris in simili formâ Brevis expeditis litteris, quarum tenorem praesentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur¹.

§ 2. Nunc autem, dilecti filii Francisci Genuensis procuratoris generalis dicti Ordinis ac ministri generalis et fratrum praefatorum nomine nobis humiliter porrectis supplicationibus inclinati, de eorumdem cardinalium consilio, ut in die tantum festi eiusdem beati Felicis officium et missa de eo tamquam de communi Confessoris non Pontificis, ut praefertur, iuxta rubricas praedictas, etiam a sacerdotibus ad ecclesias eorumdem fratrum confluentibus recitari et celebrari respective libere similiter et licite valeat, licentiam et facultatem, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium concedimus pariter et impertimur.

Nunc ad sup-
plicationem hor-
um fratrum
extendit huius-
modi indultum.

§ 3. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ceterisque contrariis quibuscumque.

Contrariis de-
rogat.

§ 4. Volumus autem, quod praesentium transumptis, etiam impressis, manu

Transumptis
idem haberi
mandat.

¹ Quas vide sup. loc. cit. et iterum pag. 453 (R. T.).

alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae eisdem praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die xv martii MDCXXVIII, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 15 martii 1628, pontif. anno v.

CCLXXXIII.

Ampliatio constitutionis Clementis VIII contra non promotos ad sacri presbyteratus ordinem, sacramentales confessiones audientes, aut missam celebrantes, curiae seculari, praevidi degradatione, tradendos editae, nec aetate minori xxv annis excusentur, dummodo xx aetatis annum compleverint.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

Apostolatus officium, cui, meritis licet imparibus, disponente Deo praesidemus, a nobis postulat, ut, quantum nobis ex alto conceditur, delinquendi fiduciam compe- scamus in iis praesertim, quorum eo sacrilega processit audacia, ut se beneficio minoris aetatis, spretis apostolicis constitutionibus, confoveat in delictis, quorum statutis poenis se idcirco iactant minime subiacere.

Recenset
Clementis Pa-
pae VIII litem
rae.

§ 1. Alias siquidem a felicis recordationis Clemente Papa VIII praedecessore nostro emanarunt litterae tenoris subsequents, videlicet:

Clemens Papa VIII ad perpetuam rei memoriam. Etsi alias felicis recordationis Paulus Papa IV, etc. (*Omittitur residuum quia ista constitutio est supra loco cit. in nota ad rubricam.*)

Quo praetextu

§ 2. Cum, sicut accepimus, nonnulli

1 Clement. VIII Constitutionem editam contra hos nefarios homines, quae incipit *Etsi alias*, habes in tom. x, pag. 750, num. CCLXXII.

privilegio minoris aetatis nimis temere confisi et legum indulgentia freti poenas a dicti Clementis praedecessoris constitutione in huiusmodi delinquentes statutas parvipendere praesumant:

§ 3. Nos, detestantes, et quantum in nobis est, cohibere volentes impiam et nefariam horum temeritatem, qui atrocissimo hoc scelere catholicam veritatem, quae solos presbyteros dictorum sacramentorum ministros esse docuit, facto impugnant, negotio huiusmodi in congregatione venerabilium fratrum nostrorum sanctae Romanae Ecclesiae cardinalium, generalium inquisitorum coram nobis habita mature discusso, inhaerentes constitutioni praedictae, aliisque decretis per felicis recordationis Paulum IV et Sixtum V Romanos Pontifices praedecessores nostros contra similia perpetrantes editis, eaque etiam ad effectum praedictum maturam deliberatione, deque apostolicae potestatis plenitudine, ampliantes et extendentes, hac nostra perpetuo valitura constitutione statuimus et decernimus, ut de cetero perpetuis futuris temporibus, qui imposterum ad sacrum presbyteratus ordinem non promotus missam celebrare aut sacramentalem confessionem audire praesumpserit, aetate minori annis viginti quinque non excusetur, quominus eidem Clementis constitutioni subiiciatur, dummodo vigesimum suae aetatis annum compleverit.

§ 4. Ipseque non promotus sic delinquens, nullam habitam consideratione praefatae minoris aetatis, sive laicus sive clericus secularis, aut cuiusvis Ordinis, congregationis, societatis, etiam de necessitate exprimentae, regularis, aut cuiusvis alterius instituti, etiam quantumvis exempti et privilegiati, nobisque et Apostolicae Sedi immediate subiecti, necnon militiarum quarumcumque, etiam sancti Ioannis Hierosolymitani fuerit, tradatur curiae seculari poenis debitae plectendus.

minoris aetatis cum nonnulli abuterentur;

Urbanus eam extendit ad minores xxv annis.

Et curiae seculari puniendos tradi iubet.

Claustrae apponit.

§ 5. Sicque et non aliter per quoscumque sanctae inquisitionis iudices et inquisitores, etiam generales, S. R. E. cardinales et locorum Ordinarios (sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate) iudicari et definiiri debere; ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari, decernimus. Quocirca omnibus et singulis, ad quos spectat et pro tempore quomodolibet spectabit, in virtute sanctae obedientiae districtae praecipiendo mandamus, quatenus statutum, decretum et constitutionem hanc nostram inviolabiliter observent et observari faciant.

Contraria tollit.

§ 6. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac in conciliis, etiam generalibus, editis, etiam in corpore iuris clausis, necnon legibus, statutis, decretis, consuetudinibus et privilegiis, ad favorem minorum viginti quinque annis quomodolibet et ubicumque locorum editis, ac aliis in ipsorum favorem facientibus, apostolica etiam confirmatione, ac iuramento, et seu quavis firmitate alia roboratis. Quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro sufficienter expressis et ad verbum insertis habentes, specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Hanc Constitutionem publicari mandat.

§ 7. Volumus autem harum litterarum publicationem et affixionem fieri iuxta formam in praedicta Clementis constitutione praescriptam, easque publicatas et affixas omnes intra Urbem et extra tam citra quam ultra montes et mare post tempus in ipsa Clementis constitutione praefixum arctare et afficere, ac si cuilibet personaliter intimatae fuissent.

Et transumptis fidem addit.

§ 8. Mandamus pariter, ut earumdem transumptis, etiam impressis, manuque publici notarii subscriptis, et sigillo officii sanctae romanae inquisitionis vel alicuius

personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem, quae praesentibus hisce adhiberetur fides, adhibeatur.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub anulo Piscatoris, die xxiii martii MDCXXVIII, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 23 martii 1628, pontif. anno v.

Anno a nativitate Domini nostri Iesu Christi MDCXXVIII, indictione XI, die vero x septembris, pontificatus Sanctissimi in Christo Patris et Domini nostri Domini Urbani divinae providentia Papae VIII, anno eius vi¹, retrospectae litterae apostolicae affixae et publicatae fuerunt ad valvas basilicarum S. Ioannis Lateranensis et Principis Apostolorum de Urbe, et in acie campi Florae, dimissis praesentibus, litteris per aliquantulum temporis spatium, ut moris est, affixis, ac deinde amotis, postea earumdem exempla etiam impressa et affixa relicta fuerunt per nos Franciscum Pignocatum et Camillum Fundatum, Sanctissimi Domini nostri Papae cursores.

BRANDIMARTES LATINUS SS. D. N. Papae
Cursor, pro Mag. DD. Curs.

CCLXXXIV.

Confirmatio et innovatio regulae cancellariae, decreti camerae apostolicae, et constitutionum Iulii quoad fructus beneficiorum ecclesiasticorum inexactos².

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Eternus rerum Conditor, cuius iudicia abyssus multa, sacrosanctum apostolicae servitutis officium nobis ad hoc, licet immeritis, demandare voluit, ut, speculatores domus Israel, quae est Ecclesia sua sancta,

Exordium.

¹ Vide an legendum sit v (R. T.).
² Hanc Iulii III Constitutionem habes tom. vi, pag. 417, num. vii, *Cum sicut accepimus*.

ab eo constituti, inter ceteras eiusdem servitutis curas, boni patrisfamilias exemplo, provideamus, ut non modo ecclesiarum omnium et personarum eis in divinis deserventium indemnitati iugiter consulatur, verum etiam camerae nostrae apostolicae iura sarta tectaue omni sollicitudine praeservantur, et unicuique, quod suum est, aequa lance tribuatur: ea vero nobis ut, sublatis impedimentis quibuslibet, facilius succedere valeant, Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum constitutiones desuper editas et libenter innovamus, et, si qua¹ super illis, ac etiam a nobis ea de re emanatis regulis, sive litteris apostolicis, dubia oriri noscuntur, opportuna declarationis ministerio removemus, ut etiam hac ratione nostram eisdem Ecclesiae sanctae operam, quantum nobis ex alto conceditur, non inutilem faciamus.

Reconsol revocatas a se fuisse facultates disponendi de fructibus beneficiorum ultra annum.

§ 1. Alias siquidem, per regulas cancellariae apostolicae per nos in crastinum assumptionis nostrae ad summi apostolatus apicem editas, omnia et singula facultates et indulta, in ea parte in qua necdum vere et realiter suum erant sortita effectum, per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros ad favorem quarumcumque personarum concessa, quibus eis vel eorum singulis ullo modo et ex quavis causa vel praetextu permittebatur fructus certos vel incertos, iura, obventiones et emolumenta quaecumque quorumlibet beneficiorum per eos obtentorum anticipatis solutionibus ultra unum annum elocare et arrendare, ac ad firmam vel annuam responsionem concedere, seu eos, et ea ad favorem quarumcumque personarum obligare vel hypothecare, in solutum dare, aut de eis quomodolibet et ex quavis causa disponere pro tempore ad vitam beneficiorum, et ad tempus quo beneficia huiusmodi obtinuissent minime restricta,

¹ Edit. Main. legit quae (R. T.).

nec coarctata, inter alia revocavimus, cassavimus et annullavimus;

§ 2. Ac deinde, per nostras sub plumbo, sub datum Romae apud S. Mariam Maiorem, anno Incarnationis Dominicae MDCXXIV, XI⁴ kalendas novembris, pontificatus nostri anno II expeditas litteras² (licet, post generalem gratiarum et indulgitorum in praedictum camerae et Sedis Apostolicae per eosdem praedecessores nostros quomodolibet concessorum revocationem, facultates testandi, et ab intestato succedendi, quibusvis etiam per nos concessas, exceperimus),

§ 3. Nihilominus mentis et intentionis nostrae fuisse et esse declaravimus, praedictae regulae cancellariae super revocatione indulgitorum superviventiae, ut praefertur per nos editae, nullatenus per easdem litteras nostras praedictae, quinimo eandem regulam, quoad omnia in illa comprehensa, ac omnes et quascumque personas, quavis dignitate etiam cardinalatus fulgentes, confirmavimus, et, quatenus opus esset, innovavimus et extendimus, ac alias prout in dictis litteris, quarum tenores praesentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur.

§ 4. Cum autem, sicut accepimus, pro interesse successorum in beneficiis ecclesiasticis, et seu respectivae camerae nostrae, a nonnullis in dubium revocari contigisset, an regula nostra praedicta facultates ab eisdem praedecessoribus nostris quomodolibet concessas et emanatas testandi, quoad ecclesiarum et beneficiorum fructus inexactos, revocaret, in eadem plena camera nostra apostolica sub die XIII ianuarii MDCXXV resolutum fuit, facultates testandi, in ea parte in qua conceditur facultas disponendi de fructibus non exactis, per praedictam regulam nostram esse revocatas, et super resolutione huiusmodi

¹ Legendum XII (R. T.).

² Quas vide sup. p. 222, § 24, p. 230 (R. T.).

Facultatem vero testandi exceperisse.

Sine tamen praedictae regulae cancellariae contra supervivencias.

Quam etiam fructus inexactos comprehendere declaratum fuit.

decretum camerale emanaverit, eiusdem decreti observantia et executione etiam subsequitis, pariter ex eo quod in facultatibus testandi, et de bonis disponendi, ac ab intestato succedendi, per nos ab inde citra concessis, expressa constitutionum etiam declaratarum felicitis recordationis Iulii Papae III etiam praedecessoris nostri super fructibus inexactis aliis in favorem ecclesiarum et beneficiorum, ac in eis successorum, et respective camerae nostrae apostolicae editarum derogatio, cum diversis et praegnantibus clausulis, etiam derogatarum derogatoriis, apposita fuit, a nonnullis praetendatur, regulae et constitutioni nostrae huiusmodi, resolutionique et decreto cameralibus praedictis sufficienter derogatum, ac proinde successoribus in beneficiis et ecclesiis et respective camerae praedictis, quoad fructus inexactos huiusmodi, praedictum illatum fuisse:

Et huiusmodi declarationem confirmat Pontifex.

§ 5. Nos, omnem in praemissis dubitandi seu haesitandi materiam e medio tollere, et tam ecclesiarum et beneficiorum, in eis successorum, ac etiam respective camerae praedictorum indemnitati consulere volentes, necnon quarumcumque litterarum apostolicarum tam in forma Brevis quam sub plumbo super facultatibus testandi, disponendi et ab intestato succedendi, et alias quomodolibet expeditarum, ac quarumcumque aliarum concessionum et gratiarum desuper quomodolibet factarum veriores et totos tenores, necnon alia quaecumque etiam hic forsitan de necessitate exprimenda, praesentibus pro plene et sufficienter expressis et ad verbum insertis habentes, motu proprio et ex certa scientia ac matura deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura constitutione, easdem nostras cancellariae apostolicae regulam et constitutionem, praedictamque resolutionem cameralem, ac decretum de-

super emanatum huiusmodi, necnon ipsas dicti Iulii praedecessoris constitutiones in favorem ecclesiarum et beneficiorum, in eis successorum, ac camerae apostolicae respective super fructibus inexactis huiusmodi editas, et de iis quomodolibet disponentes, tenore praesentium perpetuo approbamus, illasque et earum quamlibet, quoad fructus inexactos huiusmodi, in favorem ecclesiarum et beneficiorum, in eis successorum, et respective camerae nostrae apostolicae praedictae innovamus.

§ 6. Insuper motu, scientia et potestatis plenitudine paribus declaramus, et in verbo Romani Pontificis attestamus, mentis et intentionis nostrae numquam fuisse nec esse, minusque de cetero fore, per quamcumque concessionem, indultum seu facultatem testandi et disponendi, ac ab intestato succedendi, vel transmittendi, etiam motu, scientia et potestatis plenitudine similibus, ac etiam consistorialiter, et per modum indulti, seu legis generalis, vel alias quomodolibet a nobis emanatam, praedictis regulae et constitutioni nostris, necnon resolutioni et decreto cameralibus, illorumque observantiae, minusque constitutionibus dicti Iulii praedecessoris huiusmodi, quoad dictos fructus inexactos, etiamsi affictus et emolumenta quaecumque inexacta huiusmodi deberentur ratione fructuum recollectorum et in horreo reconditorum ac etiam consumptorum, derogare, nec aliquod eis praedictum ullo modo inferre, quinimo easdem nostras regulam et constitutionem, decretumque et resolutionem camerae praedictae, ac dicti Iulii praedecessoris constitutiones, per nos, ut praefertur, approbatas, confirmatas et respective innovatas, de cetero perpetuis futuris temporibus, quoad fructus quarumcumque ecclesiarum et beneficiorum quomodolibet qualificatorum, et quocumque nomine nuncupatorum inexactos huiusmodi, inviolabiliter observari, ac omni-

Eamque servari omnino praecipit.

modae executioni demandari debere, etiamsi in praedictis indultis, licentiis seu facultatibus testandi, vel aliis quomodolibet disponendi, et ab intestato transmittendi vel succedendi, hactenus etiam per nos concessis, et de cetero etiam per successores nostros Romanos Pontifices, etiam motu, scientia et potestatis plenitudine similibus, vel aliis quomodolibet concedendis, clausula praedictae regulae nostrae revocatoriae praeservativa sive quodvis aliud decretum, sub quacumque verborum forma et expressione conceptum, de eadem regula praeservanda apposita et appositum respective non fuerit.

Atque in omnibus indultis exceptam intelligi.

§ 7. Omnes vero et singulas licentias, indulta et facultates testandi, et aliis quomodolibet disponendi vel ab intestato transmittendi et succedendi, tam a Romanis Pontificibus praedecessoribus nostris et a nobis hactenus quomodolibet concessas et emanatas, quam in futurum etiam a successoribus nostris praedictis, etiam motu, scientia et potestatis plenitudine paribus, concedendas et emanandas in favorem quorumcumque personarum etiam speciali et individuam mentione et expressione dignarum, cuiuscumque qualitatibus, status, gradus et conditionis sint vel fuerint, et quacumque dignitate etiam cardinalatus fulgeant, censendas, habendas et intelligendas esse, censerique, haberi et intelligi debere, perinde ac si in eis et quacumque illarum parte apposita esset clausula omnium et singulorum iurium praedictorum dictae camerae apostolicae, ac respective ecclesiarum et beneficiorum, in eisque successorum, praeservativa, verbis infrascriptis, sive aequipollentibus, concepta, videlicet: *salvis semper, et in suo robore permanentibus praedictis regulae et constitutionibus, resolutioneque et decreto camerati super ipsius regulae, declaratione die XIII Ianuarii MDCXXV emanatis quibus omnibus nullo modo intendimus derogare.*

§ 8. Praeterea etiam decernimus, nunquam de cetero in quibuscumque concessionibus et dispositionibus, indultis, facultatibus et gratiis, etiam motu, scientia et potestatis plenitudine paribus, etiam *quorum tenores*, etc., et quascumque alias clausulas, etiam derogatoriis derogatorias habentibus, ac etiam per viam legis vel indulti generalis, etiam consistorialiter, et aliis quomodolibet, sub quibuscumque tenoribus et formis, per nos et quoscumque successores nostros huiusmodi concedendis, seu a nobis vel illis emanandis, numquam praemissis omnibus et singulis censi in aliquo praeiudicatum nec derogatum, nisi in eorum quolibet fuerit expresse et dispositive, non autem per clausulas generales idem importantes, et seu eventualiter, praesenti nostrae constitutioni derogatum;

Nec sub generalibus clausulis derogatoriis comprehendendi.

§ 9. Praesentes vero litteras, omniaque et singula in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod in praemissis seu eorum aliquo interesse habentes seu habere quomodolibet praetendentes eis nullatenus consenserint, nec ad ea vocati et auditi, minusque causae, propter quas eadem praesentes emanarint, adductae, verificatae seu aliis iustificatae fuerint, nullo unquam tempore de subreptionis vel obreptionis, nullitatis seu invaliditatis vitio, aut intentionis nostrae, vel alio quopiam defectu, etiam quantumvis magno, inexcogitato et substantiali, sive etiam ex eo, quod in facultatibus testandi, ac aliis de rebus et bonis disponendi, quibusvis etiam sanctae Romanae Ecclesiae cardinalibus a Sede Apostolica vel aliis quomodolibet ex quacumque causa etiam favorabili, publica et pia, etiam ratione consanguinitatis vel affinitatis inter concedentem et privilegiatum existentis, ac aliis quovis modo etiam consistorialiter concessis, caveatur expresse, quod illis (uti intuitu et in remunerationem laborum et onerum quorumcumque

Clausulae praeservativae.

vel ratione legationum, aliorumque officiorum, etiam Romanae curiae, et dignitatum quarumlibet, etiam speciali nota et expressione dignarum, ac aliis ex titulo et causa mere onerosis, et aliis quovis modo attributis) nullatenus vel non nisi sub certis modo et forma tunc expressis derogari valeat, ac in praemissis seu eorum aliquo solemnitates, et quaevis alia servanda et adimplenda, servata et adimpleta non fuerint, aut ex quovis alio capite, a iure vel facto, seu statuto et consuetudine aliqua) resultante seu etiam enormis, enormissimae et totalis laesionis, etiam quoad quoscumque ipsorum privilegiatorum creditores, etiam quantumlibet privilegiatos, aut quocumque alio colore et titulo etiam in corpore iuris clauso, seu occasione vel causa etiam quantumvis iusta, rationabili et privilegiata, etiam tali, quae ad effectum validitatis praemissorum necessario exprimenda foret, aut quod de voluntate nostra huiusmodi, ac aliis superius expressis seu relatibus, nihil ullibi appareret seu aliter probari posset, notari, impugnari, invalidari, retractari, in ius vel controversiam revocari, aut ad terminos iuris reduci, vel adversus illas restitutionis in integrum, aperiitionis oris, reductionis ad viam et terminos iuris, aut aliud quodcumque iuris, gratiae vel iustitiae remedium impetrari, seu etiam motu, scientia et potestatis plenitudine similibus concedi, aut sic impetrato vel concesso quempiam uti, seu se iuvare in iudicio vel extra posse, neque ipsas praesentes sub quibusvis similibus vel dissimilibus gratiarum revocationibus, suspensionibus, limitationibus aut aliis contrariis dispositionibus pro tempore quomodolibet faciendis comprehendendi, sed semper ab illis exceptas, perpetuoque validas et firmas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, et ab omnibus et singulis, ad

quos spectat et quomodolibet spectabit in futurum, inviolabiliter observari;

§ 10. Sicque et non aliter in praemissis omnibus et singulis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, et sanctae Romanae Ecclesiae cardinales, ac camerarium et thesaurarium camerae, necnon praesidentes et clericos camerae nostrae apostolicae, in quavis causa et instantia, sublata eis et eorum cuilibet quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, irritumque et inane, quicquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 11. Non obstantibus, quatenus opus sit, nostram de iure quaesito non tollendo aliisque cancellariae apostolicae regulis, necnon quibusvis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac litteris facultatum testandi, aliisque de rebus et bonis disponendi, per quoscumque Romanos Pontifices praedecessores nostros, ac etiam nos, quibusvis personis etiam S. R. E. cardinalibus, sub quibusvis tenoribus et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, etiam motu proprio et de apostolica potestatis plenitudine, etiam in remunerationem laborum et damnorum passorum, ac ratione officiorum et dignitatum, necnon ex titulo et causa mere onerosis, et aliis cum quibusvis efficacioribus clausulis et decretis, privilegiis quoque, indultis, aliisque litteris apostolicis in contrarium, ut praemittitur, et aliis quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis; quibus omnibus et singulis, etiamsi pro sufficienti eorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialibus, specificis, expressis et individuis, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, tenores huiusmodi,

Derogatio contraria.

ac si specificè et sigillatim expressi et inserti forent, praesentibus pro plene et sufficienter expressis et ad verbum insertis habentes, ad effectum omnium et singulorum praemissorum, specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Praesentium publicatio.

§ 12. Ut autem praesentium litterarum notitia ad omnes deveniat, volumus, quod illae, sive earum exempla, ad valvas basilicarum S. Ioannis Lateranensis, ac Principis apostolorum de Urbe et in acie Campi Florae affixae omnes ita arctent et afficiant, perinde ac si unicuique personaliter intimatae fuissent;

Et transumpta.

§ 13. Quodque earumdem praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiastica constitutae munilis, eadem prorsus fides in iudicio et extra adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die v aprilis MDCXXVIII, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 5 aprilis 1628, pontif. anno v.

Anno a Nativitate Domini nostri Iesu Christi MDCXXVIII, inditione XI, die vero X mensis iulii, pontificatus Sanctissimi in Christo Patris et Domini nostri D. Urbani divini providentiâ Papae VIII, anno eius v, supradictae litterae apostolicae, seu constitutiones, affixae et publicatae fuerunt ad valvas basilicarum S. Ioannis Lateranensis et Principis apostolorum de Urbe, et in acie Campi Florae, dimissis ibidem praesentibus litteris per aliquantulum temporis spatium, ut moris est, affixis, et deinde amotis; postea earumdem exempla etiam impressa et affixa¹, ut moris est, per nos Franciscum Pignoccatum et Camillum Fun-

¹ Subintellige fuerunt (R. T.).

datum, Sanctissimi Domini Papae cursores.

BRANDIMARTES LATINUS
pro D. Mag. DD. cursorum.

CCLXXXV.

De electione priorum provincialium ac celebratione capitulorum provincialium necnon de modo regendi et gubernandi provincias fratrum Discalceatorum Ordinis Eremitarum sancti Augustini Congregationis Italiae¹.

Urbanus Papa VIII,
ad futuram rei memoriam.

Aliàs, pro parte dilecti filii Basilii a Sanctissima Trinitate vicarii generalis Congregationis fratrum Ordinis Eremitarum S. Augustini Discalceatorum nuncupatorum Italiae, nobis exposito, quod Congregatio ipsa quamplures domos regulares per universam Italiam habebat, ita ut solus per seipsum commode eas regere et gubernare nequiret, proindeque earumdem domorum utilitati maxime consultum iri existimabat, si eadem congregatio in provincias, ut infra, divideretur; nos, supplicationibus eiusdem Basilii nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, Congregationem praedictam in quatuor provincias, videlicet Romanam, Neapolitanam, Ianuensem et Siciliae apostolicâ auctoritate perpetuo divisimus et separavimus, necnon pro eâ primâ vice usque ad proxime futuri capituli generalis eiusdem Congregationis celebrationem tantum, et non ultra, in Romanae Victorium ab Epiphania, in Neapolitanae Simeonem a Cruce, in Ianuensis Valerianum a S. Augustino, ac in Siciliae provinciarum huiusmodi provinciales Ioan-

Refert Congregationis Italiae a se divisam in quatuor provincias, a quatuor regendas provincialibus.

¹ Vide de his fratribus in Const. CCX Clementis VIII, Decet (in h. n. ed. CCXX, tom. X, p. 548); et in Constit. XLIX Gregorii XV, Pastoralis (in h. n. ed. L, tom. XII, pag. 652).

nem Baptistam a S. Francisco de Paula, Ordinis et Congregationis huiusmodi professores, dilectos filios, sub uno ipsius Congregationis vicario generali, ac cum privilegiis, gratis, indultis, facultatibus, iurisdictione et auctoritate, sub certis modo et formâ tunc expressis, dictâ auctoritate creavimus, constituimus et deputavimus, et aliàs prout in nostris desuper in simili forma Brevis expeditis litteris, quarum tenores praesentibus pro expressis haberi volumus, plenius continetur¹.

Sed cum nihil adhuc de eorum electione, gubernio, etc. sit statutum;

§ 2. Cum autem nulla in litteris nostris praedictis de modo novos priores provinciales eligendi, capitula provincialia celebrandi, provinciasque ipsas regendi et gubernandi, minusque in eorumdem fratrum constitutionibus ab hac Sanctâ Sede confirmatis, mentio fiat; capitulum vero generale eorumdem fratrum in domo regulari eiusdem Congregationis civitatis Neapolitanae dominicâ quartâ post proximum festum paschatis Resurrectionis Domini celebrandum sit:

Decernit haec statui in proximo Capitulo generali et ad Sanctam Sedem deferri ad confirmationem obtinendam.

§ 3. Nos, felici eiusdem Congregationis, illiusque fratrum regimini atque gubernio, quantum cum Domino possumus, consulere, eosdemque fratres specialibus favoribus et gratis prosequi volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, quod omnes ipsius Congregationis vocales pro hac vice dumtaxat in capitulo generali praedicto priorem generalem et alios officiales generales, sicut hactenus

¹ Quas vide supra pag. 479 h. tomi (R. T.).

in eadem Congregatione usque in praesentem diem fieri consuevit, tam constitutionum eiusdem Congregationis, quam declarationum, sive decretorum, a praeteritis capitulis generalibus emanatorum vigore, eligere libere et licite possint, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium licentiam concedimus et impartimus, ita tamen, ut, congregatis in unum pro celebratione ipsius capituli generalis vocalibus praedictis, antequam ad quamlibet electionem deveniatur, per viam constitutionum proponatur, discutiatur et terminetur modus expediens et opportunus, qui de cetero in capitulorum generalium et provincialium celebratione, prioris generalis et provincialium electione, servari omnino debeat, quas quidem constitutiones ad nos et hanc Sanctam Sedem deinde transmitti volumus, ut quid circa illarum confirmationem statuendum fuerit, maturâ consultatione adhibita, deliberare valeamus.

Et in illo provinciales ab usque ad nos transmitti volumus.

§ 4. Praeterea (ut stante temporis huiusmodi angustia, capitulum generale praedictum ad Dei laudem, ipsiusque Congregationis utilitatem feliciter celebretur) quod, electis in dicto capitulo generali praedictae congregationis officialibus generalibus ipsiusque capituli generalis, in iis, quae ad capitula provincialia quomodolibet pertinuerint, nullatenus se ingerat, sed, totali celebratione absolutâ, vocales uniuscuiusque provinciae noviter electi, ac etiam ii, quorum officia tunc temporis cessaverint, immediate in eadem domo regulari et pro hac vice dumtaxat seorsim et separatim ab aliis se congregare, suaeque capitula provincialia celebrare, praesidentes, definitores provinciae, provinciales, priores, aliosque officiales solitos eligere libere similiter et licite possint et valeant, ita ut vocales unius provinciae in officialium quorumcumque alterius provinciae electione nullatenus interveniant, nec votum ferant, seu aliàs se immisceant,

CCLXXXVI.

auctoritate et tenore praedictis facultatem impartimur.

Clausula.

§ 5. Decernentes, praesentes litteras validas, firmas et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab omnibus, ad quos quomodolibet spectat et spectabit in futurum, inviolabiliter observari et adimpleri debere;

§ 6. Sicque et non aliter per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§ 7. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac, quatenus opus sit, Ordinis et Congregationis huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis, eorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptis danda fides.

§ 8. Volumus autem, ut praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra adhibeatur, quae praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die VIII aprilis MDCXXVIII, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 8 aprilis 1628, pontif. anno v.

*Indictio universalis iubilaei ad agendas gratias et divinam opem in imminenti-
bus Ecclesiae necessitatibus implo-
randam*¹.

Urbanus Papa VIII,

Universis christifidelibus praesentes litteras inspecturis, salutem et apostolicam benedictionem.

Quod ab initio pontificatus nostri precibus et votis expetivimus, Pater misericordiarum Deus, animi nostri pios affectus respiciens, orthodoxae fidei hostes non solum repressit, sed eorum vires attrivit adeo, ut in portu tranquillitatis conquiescere posse videremur. Inimicus tamen humani generis, qui in agro dominico solitus est superseminare zizania, satagit auram vertere in procellam, et interturbare tam felices progressus nititur. Quamobrem praeterita beneficia ab Altissimo obtenta requirunt, ut maiores, quas possumus, gratias ei agamus, et grati animi significationem publicam exhibeamus, et insimul, divinae maiestatis suae thronum adeuntes, pro sanctae Ecclesiae hostium conversione, eiusdemque Ecclesiae exaltatione, et inter principes catholicos pace summopere deprecemur. Peccata igitur, quae obicem gratiae Dei interponunt, ieiunio, fletu, orationibus et eleemosynis redimamus, ut qui sperantes in se infirmari non patitur, ulterius magnificet nobiscum facere misericordiam, et convertamur ad illum in toto corde nostro. Hoc autem ut fructuosius et maiori cum spiritus ardore peragatur, ex veteri Ecclesiae Romanae om-

Exordium.

¹ Vide in Const. CCLXXIII Pauli V, *Ecce* (in h. n. ed. CCXCI, tom. XII, pag. 392); et scito quod anno sequenti validioribus armorum ingruentibus motibus et magis periculosis adversitatibus Urbanus pro pace inter principes a Deo facilius impetranda aliam concessit indulgentiam plenariam, ut in Constitutione die 1 martii an. seq. quam suo loco dabimus.

nium matris et magistrae more, in praesentibus necessitatibus, eiusdem Ecclesiae thesauros, quorum dispensatores a Domino constituti sumus, proferre et largissime erogare decrevimus.

Romae degentibus et praescripta hic peragentibus onera Pontifex indulgentiam plenariam elargitur.

§ 1. Itaque, ex parte omnipotentis Dei Patris et Filii et Spiritus sancti, omnes et singulos utiusque sexus christifideles, tam in alma Urbe nostrâ, quam alibi ubicumque locorum constitutos, apostolicâ auctoritate paterne, enixeque requirimus, monemus, et in Domino adhortamur ad infrascripta devote peragendum et adimplendum, ac ad Deum salvatorem nostrum orandum, ut per viscera misericordiae suae fidem catholicam protegere ab hostium conatibus, et insidiis defendere, haeresim extirpare, principibus christianis pacem et veram concordiam donare, ac praecipue praesentibus Ecclesiae necessitatibus subvenire dignetur. Nos enim de omnipotentis Dei misericordiâ ac beatorum Petri et Pauli apostolorum eius auctoritate confisi, ex illâ ligandi atque solvendi potestate, quam nobis Dominus, meritis minime suffragantibus, contulit, universis et singulis christifidelibus in alma Urbe praefatâ degentibus, qui solemni processioni, quam a basilicâ Principis apostolorum in Vaticano ad ecclesiam archihospitalis nostri S. Spiritus in Saxia nuncupati de Urbe, feriâ IV proximae hebdomadae Passionis, unâ cum venerabilibus fratribus nostris sanctae Romanae Ecclesiae cardinalibus, christianorumque regum et principum apud nos et Apostolicam Sedem oratoribus, omnibusque praelatis et proceribus, universoque clero et populo agemus, interfuerint, aut qui praedictâ vel illam sequenti hebdomadâ easdem basilicam et ecclesiam saltem semel visitaverint, ibique devote, ut supra, Deum oraverint, ac feriâ IV et VI, ac sabbato eiusdem vel sequentis hebdomadae ieiunaverint, et peccata sua

confessi fuerint, atque in primo die dominico vel secundo, seu saltem alio dictarum hebdomadarum die, sanctissimum Eucharistiae sacramentum reverenter sumperint, et eleemosynas ad libitum, prout charitas singulis suggesserit, fecerint;

§ 2. Ceteris vero omnibus et singulis fidelibus extra Urbem existentibus in quibusvis civitatibus, terris et locis, qui processioni ab Ordinariis locorum, vel eorum vicariis, seu officialibus, vel de eorum mandato, et, ipsis deficientibus, per eos, qui ibi curam animarum exercent, primâ vel secundâ hebdomadâ, postquam ad eorum notitiam haec nostrae litterae devenierint, indicendae et agendae interfuerint, vel ecclesiam seu ecclesias per eosdem designandas saltem semel visitaverint, ibique ut supra Deum oraverint, ac feriâ quartâ, sextâ et sabbato alterius ex duabus hebdomadis ab eisdem deputandis ieiunaverint, pariterque peccata sua confessi ac sanctissimâ communionem refecti fuerint, et eleemosynas similiter pro arbitrio suo fecerint, plenissimam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem, sicut in anno iubilaei visitantibus certas ecclesias intra et extra Urbem concedi consuevit, tenore praesentium concedimus et elargimur.

In aliis etiam civitatibus commorantibus.

§ 3. Navigantes vero, aut iter agentes, ut cum primum ad sua sese domicilia receperint, suprascriptis omnibus peractis, ut supra, eandem indulgentiam consequi possint et valeant;

Navigantibus, etc.

§ 4. Regularibus autem personis utriusque sexus, in claustris perpetuo degentibus, necnon aliis quibuscumque, tam laicis quam religiosis, secularibus seu regularibus, in carcere aut in captivitate existentibus, vel aliquâ corporis infirmitate, seu alio quocumque impedimento detentis, qui supra expressa, vel eorum aliqua praestare nequiverint, ut confessarius, quem ut infra elegerint, praedicta omnia

Regularibus, captivis, etc.

et singula, vel eorum aliqua, in alia pietatis opera commutare, vel in aliud proximum tempus prorogare possit, eaque iniungere, quae ipsi poenitentes efficere poterunt, pariter concedimus et indulgemus.

Confessario-
rum facultates
absolvendi a
casibus reser-
vatis.

§ 5. Cupientes autem, omnes christifideles participes fieri huius pretiosissimi thesauri, universis et singulis utriusque sexus, tam laicis quam ecclesiasticis, secularibus et regularibus cuiusvis Ordinis, congregationis et instituti licentiam, concedimus et facultatem damus, ut sibi ad hunc effectum eligere possint quemcumque presbyterum confessarium, tam secularem quam cuiusvis Ordinis regularem, ex approbatis a locorum Ordinariis, qui eos ab omnibus excommunicationis, suspensionis, et aliis ecclesiasticis sententiis et censuris, a iure vel ab homine, quavis causa latis, seu inflictis, necnon ab omnibus peccatis, excessibus, criminibus, et delictis, quantumvis gravibus et enormibus, etiam locorum Ordinariis, sive nobis et Sedi Apostolicae, etiam in litteris die Coenae Domini legi solitis contentis, et aliis per quascumque Romanorum Pontificum praedecessorum nostrorum constitutiones, quarum tenores praesentibus haberi volumus pro expressis, quomodo-
cumque reservatis, in foro conscientiae et hac vice tantum, absolvere et liberare valeant.

Et vota com-
mutandi.

§ 6. Et insuper vota quaecumque (religionis, et castitatis exceptis) in alia pia et salutaria opera commutare, iniuncta tamen eis et eorum cuilibet in supradictis omnibus casibus poenitentiam salutari, aliisque eiusdem confessarii arbitrio iniungendis.

Praesentes pu-
blicandae et e-
xcoqutioni man-
dandae.

§ 7. Quapropter, tenore praesentium, in virtute sanctae obedientiae, districte praecipimus atque mandamus omnibus et quibuscumque venerabilibus fratribus patriarchis, archiepiscopis, episcopis et aliis

ecclesiarum praelatis, ac quibuscumque Ordinariis locorum, eorumque vicariis et officialibus, vel, iis deficientibus, illis, qui curam animarum exercent, ut, cum praesentium litterarum transumpta aut exempla etiam impressa acceperint, illa statim absque ulla mora, retardatione, vel impedimento per suas ecclesias et dioeceses, provincias, civitates, oppida, terras et loca, publicent et publicari faciant, et cleris ac populis sibi subiectis solemnes processiones, et supplicationes indicent et celebrent, ecclesiamque, seu ecclesias visitandas designent.

§ 8. Non intendimus autem per praesentes super aliquam irregularitatem publicam vel occultam, notam, defectu, incapacitate, seu inhabilitate quoquomodo contractam dispensare, vel aliquam facultatem tribuere dispensandi seu habilitandi et in pristinum statum restituendi etiam in foro conscientiae; neque etiam iis, qui a nobis et Apostolica Sede, vel ab aliquo praelato, seu iudice ecclesiastico excommunicati, suspensi, interdicti, seu aliis in sententias et censuras incidisse declarati, vel publice denunciati fuerint, nisi infra tempus celebrationis huiusmodi iubilaei satisfecerint, aut cum partibus concordaverint, ullo modo suffragari posse aut debere.

§ 9. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, praesertim quibus facultas absolvendi in certis tunc expressis casibus ita Romano Pontifici pro tempore existenti reservatur, ut nec etiam similes vel dissimiles iubilaei, indulgentiarum ac facultatum huiusmodi concessionibus, nisi de illis expressa mentio aut specialis derogatio fiat, cuiquam suffragari queant, necnon regulam nostram de non concedendis indulgentiis ad instar, ac quorumcumque Ordinum et Congregationum, sive institutorum regularium, iuramento, confirmatione apostolica, vel aliam quavis firmitate roboratis, statutis et consuetudi-

Quibus non
suffragentur.

Contraria tol-
luntur.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

nibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis eisdem Ordinibus et congregationibus atque institutis quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis: quibus omnibus et singulis, etiamsi de illis eorumque totis tenoribus, specialis, specifica et individua, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio seu quaevis alia expressa habenda vel quaevis alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum tenores praesentibus pro sufficienter expressis, ac formam eorum traditam pro servata habentes, hac vice specialiter et nominatim et expresse, ad effectum praesentium, derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptio-
rum fides.

§ 10. Ut autem praesentes nostrae, quae ad singula loca deferri non possunt, ad omnium notitiam facilius deveniant, volumus, ut earundem praesentium transumptis vel exemplis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, ubique locorum et gentium eadem prorsus fides adhibeatur, quae adhiberetur ipsis litteris, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die VIII aprilis MDCXXVIII, pontificatus nostri anno V.

Dat. die 8 aprilis 1628, pontif. anno V.

CCLXXXVII.

Erectio unius cathedrae eloquentiae, sive rhetoricae, in publico Urbis gymnasio, pro uno ipsius rhetoricae lectore et professore, cum annuae provisionis assignatione, necnon privilegiorum et indultorum, quibus alii dicti gymnasii cathedratici gaudent, communicatione, eiusdemque concessio Augustino Mascardo¹.

¹ Studium generale in Urbe cum privilegiis pro doctoribus et scholaribus instituit Bonifacius VIII ut ex Const. xx, *In supremae*, tom. IV,

Bull. Rom. — Vol. XIII.

Militantis Ecclesiae regimini ab eo, a quo omnis sapientia est, et cum quo illa semper fuit et est ante aevum, nullo licet meritorum suffragio praepositi, et attente considerantes, inter ceteras liberales doctrinas et disciplinas, quibus inventus in publico almae Urbis nostrae gymnasio instruitur et eruditur, ut hominis decus est ingenium, sic ingenii lumen esse eloquentiam, quodque rhetorica docet et iusta persuadere et horum contraria fugere, operae pretium nos facturos existimavimus, si in eodem gymnasio una eloquentiae sive rhetoricae cathedra provisionis nostrae ministerio erigatur et instituat, eique sic erectae et institutae, de tali personam provideatur, cuius insignis doctrina et eruditio, non modo industria, studio, labore et diligentia, verum etiam singulari in Deum pietate comprobetur.

§ 1. Motu itaque proprio et ex certa scientia ac matura deliberatione nostris unam in praefato gymnasio eloquentiae sive rhetoricae cathedram, pro uno ipsius eloquentiae sive rhetoricae lectore et professore, cum omnibus et singulis privilegiis, gratiis et indultis, etiam speciali nota et expressione dignis, et quibus aliarum scientiarum sive disciplinarum in dicto gymnasio cathedratici professores de iure, usu, statuto, consuetudine, aut ex concessionem apostolicam vel alias quomodolibet utuntur, potuntur et gaudent, ac uti, potiri et gaudere possunt et poterunt quomodolibet in futurum,

§ 2. Necnon provisione annua scutorum quingentorum monetae ex ea octingentorum scutorum similitudinem, quam venerabilis frater Iulius archiepiscopus Thessalonicensis, uti iuris civilis in eodem gymnasio

Prooemium.

Erectio cathedrae rhetoricae de qua in rubrica.

Provisionis annuae scutorum in assignatione.

pag. 166. Cui consonat alia Leonis X Const. IV, *Dum suavissimorum*, tom. V, pag. 568.

¹ Praep. in nos addimus (R. T.).

olim professor et iubilatus ex concessione apostolicâ percipit, postquam tamen per obitum ipsius Iulii archiepiscopi seu aliâs ex eius personâ quomodolibet cessaverit, desumendâ et persolvendâ, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, erigimus et instituimus.

Augustini Mascardi in dictae cathedrae rhetoricae lectionem deputatio.

§ 3. Insuper dilecti filii Augustini Mascardi, clerici Luhenis Sarzanensis, cubicularii ac familiaris continui commensalis nostri, eximiae doctrinae et spectatae multarum litterarum scientiae atque eruditionis, aliarumque insignium virtutum, sinceræ erga nos et hanc sanctam Sedem fidei et devotioni coniunctarum, rationem habentes, motu, scientiâ et deliberatione similibus, cathedram eloquentiae sive rhetoricae per nos, ut praefertur, erectam et institutam, sive onus scientiam huiusmodi in dicto gymnasio publice legendi, docendi et profitendi, eidem Augustino, quoad vixerit, cum omnibus et singulis honoribus, oneribus, privilegiis, gratiis, indultis, ac provisione annuâ quingentorum scutorum huiusmodi, illi modo et formâ praemissis persolvendâ, auctoritate et tenore praefatis concedimus, assignamus et demandamus, eumque eloquentiae sive rhetoricae in dicto gymnasio professorem, quoad vixerit, cum honoribus, oneribus et provisione praefatis, facimus, constituimus et deputamus.

Exequutionem praedictarum mandatum.

§ 4. Mandantes propterea omnibus et singulis, ad quos spectat, in virtute sanctae obedientiae, ac sub indignationis, aliisque arbitrii nostri poenis, ut eundem Augustinum ad cathedram eloquentiae sive rhetoricae praefatam, onusque scientiam huiusmodi profitendi, illiusque liberum exercitium, iuxta tenorem praesentium, recipiant et admittant, eique de provisione annuâ quingentorum scutorum huiusmodi, postquam illa octingentorum scutorum similium cessaverit, ut praefertur, suis congruis temporibus respondeant, ac re-

sponderi curent et faciant realiter et cum effectu.

§ 5. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac gymnasii, et Urbis praefatorum, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Contrariorum abrogatio.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die VIII aprilis MDCXXVIII, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 8 aprilis 1628, pontif. anno v.

CCLXXXVIII.

Revocatio decreti editi in capitulo fratrum Ioannis Dei, quo conceditur cuiuslibet sacerdoti dicti Ordinis, ut duas missas singulis hebdomadis celebrare, et de earum elemosynis ad sui libitum disponere possent: ac prohibitio, ne dicti sacerdotes exerceant officia et dignitates, quae in eadem Congregatione exerceri solent.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Circumspecta Romani Pontificis providentia, ea interdum, quae in personarum regularium capitulis sancita sunt, ipsâ subinde rerum experientia suadente, praesertim cum felici personarum sub suavi religionis iugo Altissimo famulantium statui, regularisque observantiae incremento opportune consulitur, atque inconvenientibus obviam itur, alterat, immutat, in hisque sollicitudinibus et providentiae suae studium favorabiliter interponit, prout conspicit in Domino salubriter expedire.

Exordium.

§ 1. Cum itaque, sicut accepimus, in quodam capitulo fratrum Congregationis Ioannis Dei sub regulâ sancti Augustini ordinatum fuerit, ut quilibet eiusdem con-

Refertur capituli generalis decretum de quo in rubrica.

1 De isto Ordine, eiusque materiis, vide Constitut. CCLXVII Pauli V, Romanus (in h. n. ed. CCLXXVI, tom. XII, pag. 379).

gregationis sacerdos duas missas ad suum libitum singulis hebdomadis celebrare, elemosynamque sibi propterea datam percipere, et de eâ in suos usus disponere valeat, ordinatio autem praedicta non parum eidem congregationi obesse dignoscatur:

Eius revocatio.

§ 2. Nos, prospero, felicique ipsius congregationis regimini, quantum cum Domino possumus, consulere volentes, motu proprio et ex certâ scientiâ ac maturâ deliberatione nostris, ordinationem praedictam, ac, prout illam concernunt, omnia et singula in scripturis desuper confectis contenta, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, perpetuo revocamus, cassamus, abrogamus et annullamus, viribusque et effectu prorsus evacuamus.

Sacerdotes ab officio arcentur.

§ 3. Insuper volumus, ac auctoritate et tenore praedictis statuimus, quod eiusdem congregationis sacerdotes praelaturas in dictâ congregatione nullo modo obtinere possint.

Nemo ante decem annos a professione sacerdotis initiandus.

§ 4. Et illi duo pro qualibet regulari domo ex fratribus dictae congregationis, qui pro sacramentorum ecclesiasticorum administratione ad sacros etiam presbyteratus ordines, vigore litterarum felicis recordationis Pauli Papae V praedecessoris nostri desuper emanatarum, promovendi sunt, ad eosdem ordines de cetero promoveri nullatenus valeant, nisi prius decem annos professionis in eadem congregatione peregerint, et ab examinativibus synodalibus, non solum ad ordines praedictos, verum etiam ad sacras confessiones audiendas examinati et idonei reperti fuerint, et necessarias super hoc patentes litteras ab eisdem examinativibus obtinuerint.

Et solum pro necessitate administrandi sacramenta.

§ 5. Ac demum, quod nullus de cetero ad sacros ordines in dictâ congregatione promoveatur, nisi pro necessitate administrandi sacramenta ecclesiastica infirmis et religiosis, ac de confratris maioris et

definitorum dictae congregationis consensu ad praedictum effectum dumtaxat praestando.

Clausula praeservativa.

§ 6. Decernentes praesentes litteras ac omnia et singula in eis contenta valida et firma et efficacia existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab omnibus, quos illa concernunt, inviolabiliter observari;

Clausula sublatâ.

§ 7. Sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiti debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Contrariorum revocatio.

§ 8. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon dictae congregationis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, eidem congregationi, illiusque superioribus et fratribus, ac aliâs in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis, illorum omnium tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, illis aliâs in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Petrum, sub annulo Piscatoris, die XVIII aprilis MDCXXVIII, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 18 aprilis 1628, pontif. anno v.

CCLXXXIX.

De electione praefecti generalis, consultorum et arbitri Congregationis Clericorum Regularium Ministrantium infirmis.

1 Huius Congregationis materiam lege ad Constit. XXXV Sixti V, Ex omnibus, tom. VIII, p. 669;

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Romanus Pontifex, e sublimi militantis ecclesiae speculâ universi gregis Dominici curae iugiter invigilans, praecipuas apostolicae sollicitudinis partes iis impendere consuevit, ut qui, abiectis vanitatibus, huic temporali vitae renuntiaverunt, charitatemque sectantes et spiritualia aemulantes, non solum sibi, sed etiam proximo ad salutem prodesse satagunt, per ordinate, provideque constitutam superiorum electionem feliciter regantur et gubernentur, sublatisque contentione quibuslibet, reddant Domino vota sua, ambulentque in innocentia vitae, ac sanctitate et iustitia coram ipso.

Numerus provinciarum et officiorum in Capitulo generali eligendorum.

§ 1. Cum itaque, sicut accepimus, Congregatio dilectorum filiorum Clericorum Regularium Congregationis Ministrantium infirmis, in quinque provincias, videlicet Romanam et Hetruriae insimul, Siculam, Neapolitanam, Bononiensem et Mediolanensem divisa existat, et in capitulo generali ipsius Congregationis praeter generalem illius praefectum, quatuor consultores, duo scilicet presbyteri et duo laici, unusque arbiter, qui in sacro presbyteratus ordine constitutus esse debeat, eligi consueverint:

Praefectus generalis ex quo provincia et quo ordine de cetero eligendus.

§ 2. Nos, felici atque prospero clericorum praefectorum regimini atque gubernio quantum nobis ex alto conceditur prospicere volentes, motu proprio, non ad alicuius nobis super hoc oblatae petitionis instantiam, sed ex certa scientia ac matura deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, quod de cetero perpetuis futuris temporibus, succedente muneris praefecti generalis dictae Congregationis vacatione, Siciliae primo, ac subinde Mediolanensis, deinde vero Bononiensis, postea Napolitanae, demumque Romanae et Hetruriae provinciarum eius- et etiam in huius Pontificis Const. XXVII, *Sacro-sanctae*, sup. pag. 104.

dem Congregationis professores ad munus praefecti generalis ordine huiusmodi successivo servato, dummodo tamen ad illius functionem sive exercitium habiles et idonei in eâ provinciâ, cui id obtigerit, reperiantur, et sic deinceps alternis vicibus,

§ 3. Quodque in proximo futuro capitulo generali ipsius Congregationis, e Mediolanensi et Bononiensi duo laici, e Neapolitanâ vero et Siciliae duo presbyteri in consultores, necnon arbiter pro hac primâ vice rursus e Mediolanensi provinciis huiusmodi, in futurum vero ex aliis provinciis per turnum alternis vicibus, atque ordine successivo, ut praefertur, eligantur et assumantur, eligique et assumi debeant, ita tamen, ut e duabus illis provinciis, ex quibus in uno capitulo generali duo presbyteri in consultores assumpti fuerint, in alio subsequenti non nisi duo laici ad officium consultorum huiusmodi eligi valeant, neque consultores et arbiter eius sint provinciae, ex qua praefectus generalis eligi contigerit, servato semper in omnibus praemissis ordine alternativae, tenore praesentium statuimus et ordinamus.

Consultores et arbiter ex quibus provinciis eligendi.

§ 4. Decernentes praesentes litteras validas, firmas ac efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat et in futurum quomodolibet spectabit, inviolabiliter observari.

Decretum praeservativum.

§ 5. Sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane quicquid secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Decretum irritans.

§ 6. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon dictae Congregationis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus,

Derogatio contrarium.

privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, eidem Congregationi illiusque superioribus et personis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis clausulis et decretis, in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, illis aliâ in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Transumptum fides.

§ 7. Volumus autem, ut praesentium transumptis, etiam impressis, ac manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XXIX aprilis MDCXXVIII, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 29 aprilis 1628, pontif. anno v.

CCXC.

De electione definitorum Congregationis Cassinensis, aliâ sanctae Iustinae de Padua, Ordinis sancti Benedicti, ac de eorumdem vacatione ab officio; necnon de auctoritate dietae circa dispositiones abbatum, eorumque mutationes, ac eorum, qui decanatus munere digni sunt, electionem.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Exordium.

Commissi nobis per abundantiam divinae gratiae pastoralis officii debitum potestati Huius Congregationis materiam vide in Constitut. II, Iulii II, *Super cathedram*, tom. v, pag. 400. Emanavit postea decretum a sacra Rituum Congregatione super usu baldachini et ministrorum et aliarum caeremoniarum ad favorem abbatum ipsius Congregationis, relatum et confirmatum ab Urbano VIII ut infra.

stulat, ut, sacrarum religionum in Ecclesia Dei militantium felici statui et directioni sedulo intendentes, ea statuamus et decernamus, quae prospero illarum regimini et gubernio conspiciamus in Domino salubriter expedire.

Exponi siquidem nobis nuper fecerunt dilecti filii abbates monasteriorum Ordinis S. Benedicti Congregationis Cassinensis, aliâ sanctae Iustinae de Padua, quod ipsi aliâ de anno proximo praeterito in civitate Perusinae capitulariter congregati, considerantes damna, seu inconvenientia, quae in dictâ congregatione ob nimiam et fere absolutam auctoritatem et potestatem, qua ipsius congregationis definitorium suâ perpetuitate fretum ac dieta utebantur, eatenus exorta erant, proindeque illis de aliquo opportuno remedio providere cupientes, ad nos et Apostolicam Sedem desuper recursum habere decreverunt. Quare nobis humiliter supplicari fecerunt, quatenus super praemissis opportune providere de benignitate apostolicâ dignaremur.

Causae huius Constitutionis.

§ 1. Nos, damnis et inconvenientibus huiusmodi, quantum cum Domino possumus, obviam ire, ac abbates praefatos specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet inmodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, quod de cetero perpetuis futuris temporibus definitorium eiusdem Congregationis non sit nec esse possit perpetuum, sed quoad omnes definitores vacabile (ita quod ipsorum definitorum officium sit annale, et vigore cuiuscumque confirmationis ultra bien-

De electione, vacatione et vacatione definitorum de cetero.

nium non duret, et qui de praesenti definitores existunt, si tempore proximi capituli generalis eiusdem congregationis, quod, ut asserunt, praesenti anno in civitate Parmensi celebrandum est, eorum et seu cuiuslibet ipsorum definitorum officium spatio biennii tunc praecedentis duraverit, eorum officium, per biennium, ut praefertur, obtentum, eo ipso vacet et vacare censeatur, iidemque definitores biennales ad officium definitoris huiusmodi denuo eligi vel assumi nequeant, nisi postquam per aliud biennium ab eodem officio cessaverint);

§ 2. Quodque etiam in dieta dictae congregationis nullus abbas deponi possit, sed id capitulo generali eiusdem congregationis omnino relinquatur; et casu, quo aliqua urgens necessitas provisione indigens occurrat, tunc cognita primum causa, reoque audito, ad suspensionem administrationis dumtaxat deveniri possit, ac loco praelati sic suspensi alius deputetur praelatus, qui tamen ex illis non sit, qui dietam, ex qua iudicium fieri contigerit, ingrediuntur; demum quod in dieta ullus abbas in poenam absque cognitione causae mutari, seu decreta in capitulo generali facta annullari, aut decani sub quovis praetextu creari nullatenus possint;

§ 3. Praedictaque omnia et singula perpetuo (sub nullitatis gestorum, excommunicationis latae sententiae, privationis vocis activae et passivae, ac officiorum per eos obtentorum, perpetuaeque inhabilitatis ad illa in posterum obtinenda poenis eo ipso incurrendis)

§ 4. Sicque et non aliter in praemissis omnibus et singulis in praedicta Congregatione perpetuo observari, et ita per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter,

contigerit attentari, apostolicam auctoritate, tenore praesentium, statuimus, decernimus et declaramus.

§ 5. Quocirca dilectis filiis nostro Ludovico tituli S. Laurentii in Damaso presbytero cardinali Ludovico nuncupato, moderno et pro tempore existenti Ordinis et Congregationis huiusmodi apud nos et Apostolicam Sedem protectori, ac causarum curiae camerae apostolicae generali auditori, per praesentes committimus et mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, ac quoties pro parte nunc et pro tempore existentium Ordinis et congregationis huiusmodi superiorum aut alicuius eorum nomine dictae Congregationis, fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant eas et ea auctoritate nostram ab omnibus inviolabiliter observari; contradictores quoslibet et rebelles per censuras ecclesiasticas et poenas etiam pecuniarias, eorum arbitrio imponendas, moderandas et applicandas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postposita, compescendo, legitimisque super his habendis servatis processibus, censuras et poenas ipsas etiam iteratis vicibus aggravando, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

§ 6. Non obstantibus felicis recordationis Bonifacii Papae VIII praedecessoris nostri de una, et in concilio generali edita de duabus dietis, aliisque constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon Ordinis et Congregationis huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis. Quibus omnibus

Deputatio
excoquoolorum.

Derogatio
contrariorum.

et singulis, illorum tenores praesentibus pro sufficienter expressis habentes, illis aliis in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque: aut si aliquibus communiter vel divisim ab eadem sit Sede indultum, quod interdicti, suspendi vel excommunicari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam et expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die iv maii MDCXXVIII, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 4 maii 1628, pontif. anno v.

CCXCI.

Confirmatio constitutionum Urbanarum fratrum Minorum Conventualium Ordinis S. Francisci in capitulo generali dicti Ordinis anno MDCXXV celebrato pro feliciore ipsius Ordinis progressu editarum, ac de mandato Urbani VIII examinatorum, cum annullatione quarumcumque aliarum constitutionum praedictis repugnantium.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

Militantis Ecclesiae regimini, meritis licet imparibus, per abundantiam divinae gratiae praepositi, inter gravissimas multiplicesque apostolicae servitutis curas, in

† Ista Constitutiones Urbanae sunt impressae Romae anno MDCXXVIII, quas hic imprimere denuo otiosum esset. Fratibus huius Ordinis, eorumque superioribus ambitum prohibuit Paulus V ut in Constitut. CCXCIII (CCCXIX) *Admonemur*, tom. XII, pag. 451. Et pro dicti Ordinis studentibus collegium in insula Melevisana erexit idem Paulus in Const. CCCXI (CCCXXII) *In supereminenti*, ibidem, pag. 477. Et aliud in civitate Pragae instituit postea Gregorius in Const. LIII (LIV) *In supereminenti*, ibid. pag. 682. Vide etiam Honor. III, Constit. LXVII, *Solet*, tom. III, pag. 394.

eam peculiari studio iugiter incumbimus, ut qui, abiectis vanitatibus, huic temporali vitae renuntiarunt, charitatemque sectantes et spiritualia aemulantes, divini numinis obsequiis se manciparunt, sub provide atque ordinate editis statutis feliciter regantur atque gubernentur.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecit dilectus filius Felix Francischinus de Cassia, minister generalis fratrum Ordinis minorum S. Francisci Conventualium nuncupatorum, quod in proxime praeterito ipsius Ordinis capitulo generali de anno MDCXXV celebrato pro feliciore ipsius Ordinis eiusque fratrum progressu ac disciplinae regularis observantia novae ipsius Ordinis constitutiones Urbanae nuncupatae in unum volumen compilatae fuerunt.

§ 2. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, pro maiori earumdem constitutionum validitate atque observantia, dictus Felix plurimum cupiat, illas apostolicae confirmationis patrocinio communiti, et aliis per nos, ut infra, provideri:

§ 3. Nos, qui constitutiones ipsas per dilectum filium Iacobum Crescentium monasterii abbatiae nuncupatae S. Euthitii, S. Benedicti seu alterius Ordinis, Spoletanum, dictorum commendatarium, diligenter examinari et revideri iussimus, piis dicti Felicis votis, quantum cum Domino possumus, annuere, illumque specialibus favoribus et gratis prosequi volentes, et a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatus existat, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutum fore censentes, huiusmodi supplicationibus inclinati, constitutiones huiusmodi in unum volumen compilatas, sic de mandato nostro examinatas et revisas ut praefertur, apostolicam auctoritate,

In Capitulo generali horum fratrum de anno MDCXXV celebrato, ipsius Ordinis constitutiones Urbanae nuncupatae, compilatae fuerunt, et in unum volumen redactae.

Illasque ut confirmaret supplicavit Pontifex.

Qui eas, ut hic revisas et examinatas, approbat et confirmat, si qui intervenierint defectus suppleat.

De auctoritate dietae circa dispositiones abbatum, ac decanorum electionis.

Contrafacientium poena.

Clausula subfata.

tenore praesentium, perpetuo approbamus et confirmamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos tam iuris quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§ 4. Omnes vero et singulas alias dicti Ordinis constitutiones in antea factas, etiam auctoritate apostolicâ roboratas, in iis, quae presentibus repugnant, et quae annis proxime praeteritis pro reformatione fratrum dicti Ordinis regni Poloniae factae fuerunt, revocamus, cassamus et annullamus, viribusque et effectu evacuamus.

§ 5. Decernentes constitutiones huiusmodi compilatas ac de mandato nostro examinatas et revisas ut praefertur, ab omnibus et singulis dicti Ordinis fratribus, ceterisque personis, sub poenis in illis contentis, inviolabiliter observari debere;

§ 6. Sicque et non aliter per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ubique iudicari et definiri debere, ac irritum et inane quidquid secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari.

§ 7. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac dicti Ordinis, etiam iuramento, confirmatione apostolicâ, vel quavis firmitate aliâ roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis, eorum omnium tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, illis aliâ in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 8. Volumus autem, quod praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiasticâ constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum in arce Gandulphi Albanensis dioecesis, sub annulo Piscatoris, die xv maii MDCXXVIII, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 15 maii 1628, pontif. anno v.

CCXCII.

Concessio ecclesiae S. Laurentii in Fonte, in regione Montium Urbis sitae, confraternitati Aulicorum, ad pia opera per eius confratres in ipsa exercenda¹.

**Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.**

§ 1. Aliâs a nobis emanarunt litterae tenoris subsequentis, videlicet:

Urbanus Papa VIII, ad perpetuam rei memoriam. Pastoris aeterni, etc. (Omittitur residuum supra legendum, pag. 226).

§ 2. Subinde vero, postquam de anno proxime praeterito (cupientes providere, ut ecclesia S. Laurentii in Fonte nuncupata in regione Montium de Urbe, antiquitate, aliisque pluribus nominibus venerabilis, debitis non careret obsequiis, praevia revocatione, quatenus opus esset, concessionis ecclesiae praefatae aliâs de anno tunc praeterito fratribus Ruthenis per nos factae) ecclesiam praefatam S. Laurentii, simul cum omnibus suis iuribus, bonis, redditibus, proventibus et emolumentis, supradictae confraternitati ad utendum in perpetuum, prout de similibus ecclesiis laicorum confraternitates seu congregationes ad sacros et pietatis usus destinatae uti consueverunt (ita tamen et non aliâs, ut ipsa confraternitas ecclesiam S. Lau-

¹ Confraternitatis institutionem require supra pag. 236 (R. T.).

Recenset praecedentem Constitutionem.

Factamque a se erectae Confraternitati concessionem ecclesiae sancti Laurentii in Fonte.

rentii praefatam in necessariis reparare et manutenere, sacrâque et sufficienti suppellectili providere, missamque, dominicis ac festis diebus saltem, in eâ celebrari facere teneretur, et quod ecclesiam praefatam S. Laurentii etiam ad pios usus aliis concedere non valeret, et cum decreto, quod si quodcumque contigeret confraternitatem praefatam dissolvi, reparationes et melioramenta facta et ad quamcumque summam ascendenti eidem ecclesiae cessisse et cedere sine aliquâ refectione intelligerentur) concesseramus,

§ 3. Per nos accepto, quod, occasione concessionis ecclesiae huiusmodi, inter dictam confraternitatem ex unâ et dilectos filios priorem et canonicos regulares monasterii S. Petri ad Vincula de Urbe congregationis S. Salvatoris Ordinis S. Augustini ex alterâ partibus orta fuerat controversia, cum nimirum prior et canonici praefati praetenderent dictam ecclesiam S. Laurentii a centum et amplius annis ecclesiae eorum monasterii huiusmodi apostolicâ auctoritate unitam fuisse, ob idque concessionem praefatam viribus non subsistere, et redditus seu canonem domus annexae dictae ecclesiae S. Laurentii singulis annis solvi solitum per quondam Prudentiam Agazinam et haeredes quondam sancti Mazzi, necnon dilectum in Christo filium Mitium de Gradibus, ecclesiae dicti monasterii debere¹;

§ 4. Nos concessionem ecclesiae S. Laurentii huiusmodi, per nos ut supra factam, suum plenarium effectum sortiri debere, et² canonem praefatum dictae ecclesiae S. Laurentii fore et esse solvendum, decrevimus, appositis³ pro parte prioris et canonicorum praefatorum minime obstantibus.

¹ Videretur legendum *deberi* (R. T.).

² Coniunct. *et nos addimus* (R. T.).

³ Videtur legendum *oppositis*, aut *exceptionibus appositis* (R. T.).

§ 5. Voluimus tamen quod dicta confraternitas singulis annis a die concessionis in recognitionem directi iuris solveret ecclesiae dicti monasterii libras quinque cerae albae die festo eiusdem S. Laurentii;

§ 6. Quodque, si contingeret praedictam confraternitatem dissolvi, seu a praedictâ ecclesiâ S. Laurentii recedere, iura ecclesiae dicti monasterii de et super ecclesiâ S. Laurentii huiusmodi illaesa et ilibata remanent, perinde ac si concessio eiusdem ecclesiae S. Laurentii, per nos ut praefertur facta, non emanasset¹.

§ 7. Cum autem, sicut pro parte dilectorum filiorum officialium et confratrum confraternitatis praedictae nobis nuper expositum fuit, ipsi plurimum cupiant concessionem dictae ecclesiae, ac decretum desuper emanatum, aliaque praemissa, apostolicae nostrae confirmationis robore communiari, ac aliâs sibi per nos, ut infra, indulgeri:

§ 8. Nos, officiales et confratres praefatos specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, eorumque singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causâ latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, concessionem ecclesiae S. Laurentii huiusmodi, necnon decretum a nobis desuper emanatum praedictum, aliaque praemissa cum omnibus in eis contentis et inde sequentis, apostolicâ auctoritate, tenore praesentium, perpetuo approbamus et confirmamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos tam iuris quam facti defectus, si qui de-

¹ Praedicta constit. deesse videtur (R. T.).

Ortam postmodum controversiam inter confratres et monasterium sancti Petri ad Vincula.

Praedicta omnia, potentibus confratribus;

Urbanus Pontifex confirmat.

Qua sublata per pontificium decretum;

Praecedentes constitutiones bis contrarias tollit.

Clausalae.

Obstantium derogatio.

Fides danda transumptis.

super quomodolibet intervenerint, supplemus.

Et confraternitatem ab ecclesia sancti Nicolai ad sancti Laurentii transfert.

§ 9. Praeterea eandem confraternitatem, cum omnibus et singulis indulgentiis ac peccatorum remissionibus et poenitentiarum relaxationibus illi per nos, ut supra, concessis, a praedicta ecclesia sancti Nicolai ad ecclesiam S. Laurentii huiusmodi, necnon indulgentiam septem annorum et totidem quadragenarum in Conceptionis Beatae Mariae Virginis et sancti Antonii festis diebus per nos similiter concessam, ad eiusdem S. Laurentii et S. Hippolyti festos dies (ita ut dictae confraternitatis confratres praemissa in ipsis festis diebus, ad quos translatio, ut infra, fiet, adimplentes eandem indulgentiam prorsus consequantur) auctoritate et tenore praefatis transferimus.

Clausulae.

§ 10. Decernentes praemissa omnia et singula necnon praesentes litteras et in eis contenta quaecumque valida, firma et efficacia existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac eidem confraternitati in omnibus et per omnia plenissime suffragari.

§ 11. Sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Derogatio contrariorum.

§ 12. Non obstantibus praemissis, ac constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon, quatenus opus sit, monasterii et congregationis huiusmodi (etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis) statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis, eorum omnium tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis

habentes, illis aliis in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XIV iunii MDCXXVIII, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 14 iunii 1628, pontif. anno v.

CCXCIII.

Super prohibitione, ne sacerdotes Ordinis S. Ioannis officia habeant, sequitur declaratio, quae nominibus officiorum et dignitatum intelligenda sint, ac poenarum inflictio eligentibus ac electis, contra formam huius constitutionis.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

§ 1. Alias (felicitis recordationis Paulo Papae V praedecessori nostro pro parte tunc existentis vicarii generalis et confratrum Congregationis Ioannis Dei exposito, quod omnes domus regulares Congregationis praedictae magna incommoda et damna patiebantur ex eo, quod quadam constitutione pia memoriae Clementis Papae VIII, etiam praedecessoris nostri, sub datum die nona septembris millesimo quingentesimo nonagesimosexto, pontificatus sui anno v, inter alia, confratribus dictae Congregationis ascensus ad sacros Ordines interdictus erat; siquidem presbyteros seculares, qui pauperum in domibus praedictis exceptorum confessiones audirent, sacramenta ministrarent et agonizantium animas omnipotenti Dei commendarent, habere valde dispendiosum, et, quod deterius erat, dicti presbyteri seculares, post celebratum ab eis sacrosanctum missae sacrificium, a praedictis domibus regularibus pro maiori parte diei et tota nocte aberant, in maximum animarum dictorum pauperum praeiudicium) idem

Paulus V indulsit ut in quolibet domo regulari huius Congregationis unus confrater ad sacros ordines promoveri posset.

Paulus praedecessor, eorum hac in parte supplicationibus inclinatus, quod in quolibet domo dictae Congregationis unus confrater dumtaxat, arbitrio tunc et pro temporibus existentis eiusdem Congregationis apud Sedem Apostolicam protectoris, ad omnes etiam sacros et presbyteratus ordines promoveri posset, sub certis modo et forma tunc expressis, concessit et indulsit;

Et sic promotus officiorum dictae Congregationis administrationem interdixit.

§ 2. Utque sic promoti nullum officium, munus, aut administrationem in dicta Congregatione gerere vel exercere valerent, sed missis celebrandis et sacramentis ministrandis tantummodo vacare deberent, statuit.

Subinde vero ista Pontifex statuit sacerdotibus in dicta Congregatione praelaturas nullatenus obtinere posse.

§ 3. Subinde vero nos, prospero felicitate dictae Congregationis regimini, quantum cum Domino possumus, consulere volentes, motu proprio et ex certa scientia ac matura deliberatione nostris, inter alia voluimus, ac etiam statuimus, quod eiusdem Congregationis sacerdotes praelaturas in dicta Congregatione nullo modo obtinere possent, et alias, prout in dicti Pauli praedecessoris, ac nostris in simili forma Brevis expeditis litteris, quarum tenores praesentibus pro sufficienter expressis haberi volumus, plenius continetur.

Modo, ex causis hic expressis.

§ 4. Cum autem, sicut accepimus, nonnulli dictae Congregationis superiores et sacerdotes, praedictas litteras contra verum illarum sensum et dispositionem interpretari non verentes, confratris maioris, procuratoris generalis, consilarii provincialis, vicarii generalis, prioris ac secretarii generalis dignitates et officia dictae Congregationis, si ad ea assumantur, absque ullo conscientiae scrupulo se recipere et obtinere posse praetendant:

Declarat dignitates ad quas omnino inhabiles esse debent.

§ 5. Nos, in praemissis opportunae declarationis ministerio, quantum cum Domino possumus, providere volentes, de venerabilium fratrum nostrorum sanctae Romanae

1 Vide sup. pag. 658 (R. T.).

nae Ecclesiae cardinalium, negotiis regularium praepositorum, consilio, motu, scientia et deliberatione similibus, confratres sacerdotes Congregationis huiusmodi ex forma litterarum praedictarum ad praenominatas dignitates et officia obtinenda inhabiles esse, apostolica auctoritate, tenore praesentium, decernimus et declaramus.

§ 6. Necnon eisdem confratribus sacerdotibus, earundem tenore praesentium, interdiximus et prohibemus, ne ad dignitates et officia huiusmodi patiantur se eligi vel assumi, aut in eis se immiscere quomodo, superioribus vero ne illorum quemquam eligere vel assumere audeant seu praesumant, alioquin superiores sic eligentes vel assumentes omnibus officiis et dignitatibus obtentis, voceque activa et passiva eo ipso privati censeantur: confratres vero sacerdotes huiusmodi, ut praepositur, electi vel assumpti, a suorum ordinum executione perpetuo suspensi remaneant.

Electis quoque, ac eligentibus contra formam huius Constitutionis poenas apponit.

§ 7. Decernentes sic et non aliter in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Alteri iudicandi facultatem tollit.

§ 8. Non obstantibus omnibus illis, quae in dictis litteris concessa sunt non obstando, ceterisque contrariis quibuscumque.

Quibuscumque non obstantibus.

§ 9. Volumus autem, quod praesentium transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Transumptis eadem dari mandatur.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XVII iulii MDCXXVIII, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 17 iunii 1628, pontif. an. v.

CCXCIV.

Nova erectio Seminarii apostolici Cariatensis, cum assignatione aedificiorum et possessionum¹.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Reconsatur
prima huius se-
minarii erectio.

§ 1. Alias, pro parte bonae memoriae Mauritii episcopi Cariatensis, tunc in humanis agentis, nobis exposito, quod ipse, quo presbyterorum ad curae animarum exercitium idoneorum penuriae in sua dioecesi vigenti subveniret, unum clericorum seminarium in terra Verzini dictae dioecesis, quae, ut asserebat, a turcarum incursionibus ipsamet civitate Cariatensi securior² erat, fabrica ad id decenti et congrua propriis suis sumptibus constructa, iuxta Concilii Tridentini decreta exererat et instituerat, terrasque seu possessiones, quarum redditus et proventus annui ad summam ducentorum ducatorum monetarum regni Neapolitani facile ascendebant, per eum emptas, dicto seminario perpetuo donaverat, prout in publicis desuper confectis scripturis plenius dicebatur contineri, nos, dicti Mauritii episcopi supplicationibus³ ea in parte tunc inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum S. R. E. cardinalium negotiis propagandae fidei praepositorum consilio, erectionem et institutionem seminarii praedicti in dicta terra, iuxta decreta eiusdem Concilii, ac donationem seu donationem praedictas, apostolica auctoritate approbavimus et confirmavimus, aliaque tunc expressa fecimus et decrevimus, prout in nostris desuper in simili forma Brevis sub die XXI octobris MDCXXIV expeditis litteris, quarum tenores praesentibus pro sufficienter expressis haberi volumus, plenius continetur².

Et Pontificia
confirmatio.

Cum autem
bona ei ab epi-
scopo data sub

§ 2. Quoniam vero aedificia seminarii huiusmodi, ac possessiones illi pro eius

¹ Ex Regest. in Secret. Brev.

² Quas vide supra pag. 233 (R. T.).

dote per dictum Mauritium episcopum assignatae, propter reservationem usufructus, quam idem Mauritius episcopus fecisse asseritur, iuxta constitutiones¹ felicitatis recordationis Pii Papae V praedecessoris nostri desuper editas, in spolio cadere, et propterea ad cameram apostolicam pertinere videbantur:

spolio camerae
apostolicae ca-
dere videantur;

§ 3. Idcirco nos, in praemissis, quantum cum Domino possumus, opportune providere volentes, ac piam dicti Mauritii episcopi dispositionem dioecesi Cariatensi utilem et necessariam, dictique Concilii decretis consonam, approbantes, de eorundem cardinalium consilio, in terram praedictam unum clericorum seminarium apostolicam auctoritate, tenore praesentium, perpetuo de novo erigimus et instituimus, illique sic erecto et instituto aedificia et possessiones, illi pro eius dote per dictum Mauritium episcopum, ut praefertur, assignatas, rursus attribuimus, ac, quatenus opus sit, titulo donationis, quae fieri dicitur inter vivos, irrevocabiliter donamus.

Urbanus ite-
rum illud erigit,
etque praedicta
bona donat.

§ 4. Propterea venerabili fratri moderno episcopo Cariatensi, eiusque in ecclesia Cariatensi successoribus in perpetuum, ne aedificia, aut possessiones, et redditus huiusmodi, seminario praedicto per dictum Mauritium episcopum, ac per nos, ut praefertur, de novo concessa, donata et attributa, in toto vel in parte quantumvis minima, dismembrare, alienare, oppignorare, aut de illis quemlibet contractum seminario huiusmodi praevicium facere audeant seu praesumant, auctoritate et tenore praedictis prohibemus.

Dempla suc-
cessoribus epi-
scopis quacum-
que ea alienan-
di, etc., aucto-
ritate.

§ 5. Decernentes, seminarium huiusmodi, per nos apostolicam auctoritate sic, ut supra, erectum et institutum, robur et subsistentiam, non a prima dicti Mauritii episcopi fundatione et erectione, sed a

Clausulae.

¹ Edit. Main. habet *constitutionem*, et postea *editas* (R. T.).

noviter per praesentes a nobis factis erectione et institutione praedictis (ita ut deinceps seminarium huiusmodi apostolicum et non dioecesanum dici et nuncupari debeat) sortiri et obtinere; presentes vero litteras de subreptionis vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostrae vel alio quopiam defectu notari, infringi, retractari, in ius vel controversiam vocari, ad terminos iuris reduci, aut adversus illas quodcumque iuris, gratiae vel facti remedium impetrari nunquam posse, sed illas et in eis contenta quaecumque semper et perpetuo valida, firma et efficacia existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac eidem seminario in omnibus et per omnia plenissime suffragari; sicque, et non aliter, in praemissis per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, sublata eis, et eorum cuilibet, quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari ac definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Obstantia tel-
lontur.

§ 6. Non obstantibus praemissis, ac praedicta Pii praedecessoris huiusmodi, quae incipit *Romani Pontificis*, necnon piae memoriae Pii Papae IV etiam praedecessoris nostri de gratis interesse camerae apostolicae quomodolibet concernentibus in eadem camera infra certum tunc expressum tempus praesentandis et registrandis, ac quibusvis aliis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon dictae camerae, et quibuscumque aliis, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, sub quibuscumque tenoribus et formis, ac cum quibusvis, etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis,

necnon irritantibus et aliis decretis, in genere vel in specie, ac alias in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis, etiamsi pro sufficienti illorum derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio aut quaevis alia expressio habenda aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium et singulorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis et ad verbum insertis habentes, illis alias in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XIII iulii MDCXXVIII, pontificatus nostri anno V.

Dat. die 13 iulii 1628, pontif. anno V.

CCXCV.

Approbatio et confirmatio nonnullarum constitutionum pro tutiori fratrum Dissalceatorum Reformatorem Ordinis S. Augustini Congregationis Galliae gubernio editarum¹.

Urbanus Papa VIII,
ad perpetuam rei memoriam.

Prooemium.

Ex iniuncti nobis apostolici muneris debito sacrarum religionum in Ecclesia Dei pie saneteque institutarum prosperum statum, felicemque directionem sinceris desiderantes affectibus, his quae propterea provide facta fuisse dicuntur, ut firma perpetuo et illibata persistant, libenter cum a nobis petitur, apostolici muniminis adlicimus firmitatem, aliasque

¹ Istorum fratrum materiam habes in Constitut. CCX (CCXX), Decret. Clementis VIII, tom. X, pag. 548, licet ibi non loquatur de hac Congregatione Galliae.

desuper eiusdem muneris partes interponimus, prout conspicimus in Domino salubriter expedire.

Ob nonnullas difficultates ortas inter priorem generalem Ordinis sancti Augustini et fratres Discalceatos Congregationis Galliae eiusdem Ordinis, de consensu dicti prioris generalis et assistentium multa fuerunt concessa et provisae, prout inferius.

§ 1. Exponi siquidem nobis nuper fecerunt dilecti filii prior generalis totius Ordinis Eremitarum S. Augustini, necnon fratres Reformati Discalceati nuncupati eiusdem Ordinis congregationis Galliae, quod, cum inter ipsum priorem generalem ac fratres reformatos huiusmodi nonnullae difficultates circa eiusdem congregationis regimen ortae fuissent, tandem, post longam et maturam negotii huiusmodi discussionem, dictus prior generalis, felici ac prospero ipsius congregationis regimini, ac strictioris, quam ipsi fratres profitentur, observantiae conservationi et augmento consulere volens, de assensu et consensu dilectorum filiorum prioris generalis et assistentium dicti ordinis nonnulla concessit et providit tenoris subsequenti, videlicet:

De vicario generali ipsius Congregationis.

§ 2. Quod congregatio gubernetur per vicarium generalem (sicut nunc et semper gubernata fuit) in capitulo congregationis eligendum, qui a priore generali Ordinis pro tempore existente absque aliqua contradictione confirmetur cum omnibus actis in eodem capitulo, dummodo nihil in praedictum auctoritatis dicti reverendissimi prioris generalis contineant, qui vicarius generalis semper sit eligendus de corpore eiusdem congregationis, qui eandem vitae austeritatem profiteatur.

De novorum locorum acceptationibus, seu foundationibus.

§ 3. Et quod praedictus vicarius generalis cum definitoribus monasteria et ecclesias oblatas acceptare, novas fundare possint, etiam monasteria Ordinis Eremitarum S. Augustini, quae non actu a religione possidentur, et quae possidentur, non poterunt nisi de consensu reverendissimi patris generalis, ita tamen, ut in foundationibus et erectionibus huiusmodi servetur forma edita in constitutionibus et decretis apostolicis.

§ 4. Eligatur unus ex eadem congregatione a priore generali in praesidentem capituli, quod si non mittantur litterae praesidentiae, sit ipso facto praesidens primus definitor capituli praecedentis, iuxta constitutiones dictae congregationis.

De praesidente capituli.

§ 5. Quod nullus praedictae congregationis frater professus in aliquam provinciam vel congregationem, tam praedicti, quam cuiusvis alterius Ordinis et instituti (Carthusianis exceptis), absque Sedis Apostolicae licentia transire possit, et qui aliter transierit, ad congregationem redire per censuras ecclesiasticas et alio meliori modo a vicario generali compelli possit.

De transitu ad aliam provinciam, Congregationem, vel Ordinem.

§ 6. Et quod nullus in praedicta congregatione laicus vel conversus ad statum clericorum, etiam durante tempore novitatus, transire possit, aut ordines sacros suscipere, iuxta formam decreti Clementis VIII.

De laicis congregationis.

§ 7. Quod si quis frater dictae congregationis propter aliquem excessum vel culpam iuxta illorum constitutiones punitus fuerit per superiores congregationis, a priore generali in detrimentum disciplinae reformationis et observantiae absolvi non possit. Et si quis discolor et incorrigibilis apostata, vel alia legitima causa, servato decreto D. N. Urbani Papae VIII, a congregatione fuerit expulsus, per priorem generalem, contradicente vicario generali congregationis, ad illam remitti non possit, nisi constiterit de gravamine.

De discoloris et incorrigibilibus apostatis.

§ 8. Prior generalis per se vel per alium eiusdem Congregationis fratres visitare et corrigere poterit, iuxta tamen disciplinam et constitutiones congregationis, quibus derogare non poterit, qui prior generalis in visitatione huiusmodi primum definitorem congregationis assumat; et quod, tam in visitatione quam extra, fratres de loco ad locum non mittat, sed, si quis mittendus fuerit, vicario generali significet, ad quem vicarium generalem litteras

De auctoritate prioris generalis visitandi fratres Congregationis.

obedientiales pro loci mutatione dare pertineat. Et quod si quid aliter factum fuerit, aut tentatum contra praemissa, inane et irritum esse decernatur.

De fratribus Romam aliquo sub praetextu venientibus.

§ 9. Et quod, ad omnem vagandi occasionem tollendam, nullus frater congregationis Romam petere possit, etiam sub praetextu litterarum a priore generali obtentorum, nisi consentiente vicario generali congregationis, et ab ipso benedictione accepta.

Hic Pontifex praemissa omnia praeserta et acceptata approbat, atque confirmat cum supplemento defectuum.

§ 10. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, omnia et singula praemissa, post maturam discussionem, tam ab ipso priore generali, quam fratribus reformatis huiusmodi, per modum concordiae provisae et acceptatae fuerint, ipseque prior generalis plurimum cupiat eadem praemissa, quo firmiter subsistant, exactiusque observentur, apostolicae nostrae confirmationis robore communiri: nos, priorem generalem et fratres praedictos specialibus favoribus, et gratis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, censuris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus eorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, de venerabilium fratrum nostrorum sanctae Romanae Ecclesiae cardinalium negotiis regularium praepositorum consilio, praemissa per dictum priorem generalem ut supra concessa, seu ordinata, et per ipsos fratres reformatos, ut petitur, cum omnibus inde sequentibus, apostolica auctoritate, tenore praesentium, perpetuo approbamus et confirmamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiciamus, ac omnes et singulos, tam iuris quam facti defectus, si qui de-

super quomodolibet intervenerint, supplemus.

Cum prohibitionis sub excommunicationis poena habitum similem deferendi in Gallia, aut eorumdem uomen sibi arrogandi.

§ 11. Praeterea ne quis in Gallia habitum in materia et forma similem, ita ut ex praedictis fratribus Discalceatis existimari possit, nisi praedictae congregationis membrum actualiter existat, gestare, sive nomen Discalceatorum Reformatorum S. Augustini sibi arrogare, aut praedictam congregationem esse Ordinis Eremitarum S. Augustini verbo vel scripto temere negare audeat seu praesumat, sub excommunicationis poena interdicimus et prohibemus.

Neque praedictae Congregationis Constitutionibus derogandi vel super eis dispensandi.

§ 12. Et ut vitae asperitas et observantia puritatis regulae sancti Augustini et peculiarium congregationis praedictae constitutionum absque ullo impedimento serventur, volumus, quod desuper nullatenus a superioribus dicti Ordinis dispensari possit, sed semper fixa et firma remaneat stricta regularis observantia.

Clausulae praeservativae.

§ 13. Decernentes praesentes litteras de subreptionis vel obreptionis seu nullitatis vitio, aut intentionis nostrae vel alio quocumque defectu notari, impugnari, redargui, aut in ius vel controversiam vocari, aut aliter quomodolibet infringi vel retardari, suspendi, limitari vel molestari, aut aliter in contrarium disponi, statui vel ordinari numquam posse; sed illas et in eis contenta quaecumque semper et perpetuo valida, firma et efficacia existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab omnibus, ad quos spectat et in futurum quomodolibet spectabit, inviolabiliter observari;

Clausula subditi.

§ 14. Et ita per quoscumque indices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definituri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quocumque, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari. Rogamus quoque et hortamur

attente charissimum in Christo filium nostrum Ludovicum Francorum regem christianissimum, quatenus congregationem fratrum Discalceatorum Reformatorum huiusmodi, pro sua in Deum pietate, ac in nos et hanc sanctam Sedem observantia, habens propensius commendatam, illam benigno favore et gratia prosequatur.

Exequutorum deputatio.

§ 15. Quocirca venerabilibus fratribus archiepiscopis, episcopis, ac aliis locorum Ordinariis dicti regni per praesentes committimus et mandamus, quatenus ipsi, vel duo, aut unus eorum, per se, vel alium, seu alios, praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, ubi et quando opus fuerit, ac quoties pro parte fratrum Discalceatorum huiusmodi fuerint requisiti, solemniter publicantes, eisque in praemissis efficacis defensionis praesidio assistentes, faciant auctoritate nostra praemissa omnia ab omnibus, ad quos spectat et in futurum spectabit, firmiter observari; non permittentes illos desuper a quocumque quavis auctoritate quomodolibet indebite molestari; contradictores quoslibet et rebelles per censuras et poenas ecclesiasticas, aliaque opportuna iuris et facti remedia, appellatione postposita, compescendo, invocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachii secularis.

Derogatio contrariorum.

§ 16. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, ac Ordinis et congregationis huiusmodi, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consuetudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, eidem Ordini et congregationi, illorumque superioribus et personis, sub quibuscumque sententiis et formis, ac cum quibusvis etiam derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, necnon irritantibus et aliis decretis, in genere vel in specie, ac aliis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis

et innovatis. Quibus omnibus, eorum tenores praesentibus pro expressis habentes, illis aliter in suo robore permansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

§ 17. Volumus autem, ut praesentium transumptis, etiam impressis, manu notarii publici subscriptis, et sigillo alicuius personae in dignitate ecclesiastica constitutae munitis, eadem prorsus fides ubique adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Fides transumptorum.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die XXI iulii MDCXXVIII, pontificatus nostri anno V.

Dat. die 21 iulii 1628, pontif. anno V.

CCXCVI.

Ordinationes et leges servandae in electione magni magistri hospitalis sancti Ioannis Hierosolymitani.

Urbanus Papa VIII, ad futuram rei memoriam.

In specula militantis Ecclesiae, nullo meritorum suffragio, sed per abundantiam divinae gratiae constituti, inter cetera, quibus iuxta creditum humilitati nostrae apostolatus officium iugiter angimur, illa nos maxime sollicitos reddunt, ut eorum, qui ad primaria in militiis regularibus munia assumendi sunt, electiones certis legibus celebrentur, et, omni perturbatione semota, feliciter perficiantur.

Exordium.

§ 1. Quare certam legem et formam in electione magni magistri hospitalis san-

Certam legem praescribere voleas isto

1 Huius hospitalis materiam vide in Const. xv, Anastasii IV, Christianae, tom. II, pag. 618. Et etiam huius Pontif. Constit. XLV (in h. ed. LI), Universalis, sup. pag. 134, qua confirmavit omnia privilegia ei quomodolibet concessa. Et in alia pariter Constitutione Exponi, hic supra pagina 642.

Pontifex in electione magni magistri prohibet ne locumtenens a quocumque electus in actus gratiam concernentes se intromittat, sed quae ad iustitiam tantum pertinent exerceat. Et alia statuit, ut infra.

cti Ioannis Hierosolymitani celebranda praescribere volentes, motu proprio et certa scientia ac matura deliberatione nostris, deque apostolicae potestatis plenitudine, hac nostra perpetuo valitura constitutione prohibemus et interdiciamus, ne de cetero ullus locumtenens, a pro tempore existente dicti hospitalis magno magistro, vel, sede magistrali vacante, a consilio status, seu completo, iuxta formam statutorum seu stabilimentorum dicti hospitalis, auctoritate apostolica confirmatorum, deputatus vel electus, cum quovis fratre milite dicti hospitalis, seu alia quavis persona ad habitum fratrum dicti hospitalis admitti petente, super cuiuscumque generis impedimento vel defectu, etiam in vim quorumcumque privilegiorum seu facultatum eadem auctoritate concessorum seu confirmatorum, dispensare, aut alias gratias quovis praetextu facere, minusque litteras apostolicas magno magistro praedefuncto directas exequutioni demandare, aut alios quosvis actus gratiam concernentes, sub poena privationis vocis activae et passivae eo ipso incurrenda, facere audeat vel praesumat; volentes, et expresse praecipientes, ut ipse locumtenens ea solum, quae ad meram iustitiam pertinent, exercere valeat; alioquin omnia et singula, per eum contra praesentium tenorem quomodolibet gesta, irrita et inania, nulliusque roboris et momenti existant; sicut dispensati et alii quicumque exequutionis litterarum praedictarum, necnon gratiarum, eis sic, ut praefertur, a locumtenente huiusmodi factarum, usu et effectu careant, et alias in eodem statu, in quo antea erant, non secus, ac si cum eis super suis impedimentis vel defectibus dispensatum, gratiaeque eis concessae, ac litterae apostolicae huiusmodi exequutioni demandatae non fuissent, remaneant.

De pecuniis aerario communi debitis sede

§ 2. Occurrente autem sedis magistralis vacatione, tres eiusdem hospitalis fratres

milites, fide et facultatibus idonei, per locumtenentes et consilium praefatos deputentur, ut in ipsorum sic deputatorum manibus pecuniae per debitores communis aerarii, vacatione praefata durante, in numerata pecunia realiter et cum effectu solvantur et numerentur. Solventes vero solutionum huiusmodi quietantias ab ipsis deputatis reportent; qui quidem deputati statim, sequuta magni magistri electione, pecuniarum per eos receptorum et exactarum rationem reddere, pecuniasque ipsas magno magistro, canonice electo, seu thesaurario, vel aliis ministris, ad quos de iure et ex forma statutorum seu stabilimentorum huiusmodi spectabit, consignare et restituere teneantur, aliterque factae solutiones nullatenus solventibus suffragentur, quin adhuc communis aerarii, ad effectum non ferendi suffragium, debitores censeantur.

magistrali vacante conservandis.

§ 3. Praeterea, ne ullus dicti hospitalis frater, sive miles, sive cappellanus, sive armorum serviens, et extra limites natus cum quo super defectu limitum dispensatum sit, nullusque frater cappellanus, actu sacerdos non existens, minusque nullus frater serviens, qui ex mera gratia, nullis factis probationibus, receptus fuerit, in electione magni magistri, aut in quovis alio actu illam concernente, etiam cuiusvis privilegii a Sede Apostolica obtenti, vel consuetudinis etiam immemorabilis, aut quovis alio praetextu, ingenio vel colore, votum vel suffragium ferre, nec etiam passivum habere, seu in ea quomodolibet se intromittere vel immiscere audeat vel praesumat, aut privilegio vel consuetudine huiusmodi, sive quibusvis aliis gratiis, sibi specialiter, etiam auctoritate apostolica, desuper concessis, uti possit aut valeat; exceptis tamen venerabili fratri episcopo

Milites nati extra limites non se ingerant in electione magistri, nec ferant suffragium, exceptis episcopo Melvitano, priore conventus ecclesiae, ac fratribus magno crucis.

1 Male, ut puto, edit. Main. legit consuetudinibus, etiam immemorabilibus (R. T.).

2 Perperam eadem legit sine (R. T.).

Melevitano, et dilecto filio priore ecclesiae conventualis eiusdem hospitalis nunc et pro tempore existentibus, necnon quovis alio magnae crucis fratre, quos, licet receptos extra limites, ad suffragium ferendum habiles declaramus, eosque in hac prohibitionis parte nullatenus comprehendere intendimus, sed eiusdem episcopi, necnon etiam linguae germanicae iura, privilegia et praerogativas, si quae illis aliàs competunt, praeservamus.

§ 4. Insuper statuimus, ut ipse locumtenens, unà cum consilio supradicto, quamprimum eorum fratrum, qui iuxta formam praesentis nostrae constitutionis suffragium laturi sunt, notam sive catalogum, cum eorum nominibus, cognominibus, patriis et denominationibus, necnon tempore susceptionis habitus, ac residentiae et caravanarum per eorum quemlibet factarum, confici, illamque in locis publicis, solitis et consuetis, ad hoc, ut si quis se gravatum senserit, aut contra aliquem excipere voluerit, intra terminum, ab eisdem praefigendum, in actis cancellarii seu vicecancellarii, aut cuiusvis alterius ad hoc deputandi, exhibere, et iura sua deducere possit et valeat, affigi curent; quo termino elapso, et nihil opposito, opponere volentes amplius non audiantur.

§ 5. Ipsi vero locumtenens et consilium ipsas et quascumque alias controversias, quas, sede magistrali vacante, oriri contigerit, donec ad magni magistri consummatam electionem devenitum fuerit, private quoad alios quoscumque, summarie, simpliciter et de plano, absque strepitu et figurâ iudicii, etiam manu regiâ, iuxta tamen eorum statuta, stabilimenta et consuetudines huiusmodi, omni et quacumque appellatione, in integrum restitutione, et aliis quibuscumque executionem retardare valentibus, remotis, decidere et terminare etiam possint et valeant.

§ 6. Conventus vero et omnes fratres

die et horâ solitis in ecclesiâ dicti hospitalis congregentur, et missâ celebratâ, hymnoque *Veni Creator Spiritus* decantato, singuli fratres, ius suffragii vigore praesentium habentes, ad cappellam unicuique linguae, ad id in eadem ecclesiâ destinatam seu destinandam, exceptis tamen fratribus illius linguae, ex qua dictus locumtenens extiterit, qui in corpore ecclesiae S. Ioannis remaneant, accedant, ibique praevio iuramento, per eorum singulos altâ et intelligibili voce, iuxta formam in statutis seu stabilimentis huiusmodi praescriptam, et de praesenti observandam, deque eligendo eum quem secundum Deum iudicaverint expedire, praestando vigore earundem praesentium faciendis, per omnes et singulos suffragium laturos praestari et renovari volumus), non unum, ut antea consueverant, sed tres fratres milites ex unaquaque linguâ capaces, ac iuxta praesentium necnon statutorum seu stabilimentorum praefatorum formam qualificatos, in electores eligant, ita ut imposterum non octo tantum fratres milites, qui in electores deputabantur, sed viginquatuor eligantur; ipsaque trium fratrum cuiuscumque linguae electio per secretas schedulas modo et formâ sequentibus fiat; videlicet, quod omnes schedulae, vel impressae, vel unâ et eadem manu tantum conscriptae sint, cum expressione eorum omnium quae in similibus electionum schedulis exprimi solent praeter nomina et cognomina seu denominationes eligentium et eligendorum, illaeque super mensâ in cappellis et ecclesiâ huiusmodi respective apponi, singulique eligentes seorsim et separatim, aliis inde remotis, ad ipsam mensam accedere, et ipsimet in unâ proprium nomen seu cognomen aut denominationem, in alterâ vero schedulae partibus, illius quem eligere voluerint nomen seu cognomen aut denominationem, pro-

forma eligendi
magnum magi-
strum.

priâ manu, alioquin suffragium sit nullum, scribere debeant. Liceat tamen iis, quibus consilium et locumtenens praefati ex aliquâ infirmitatis vel alterius iustae et rationabilis impotentiae causâ id concesserint, nomina, cognomina seu denominationes praefata per alium, ab ipsismet locumtenente et consilio deputandum, describi facere. Quilibet vero eligentium huiusmodi ad mensam praefatam accedens, nominibus seu cognominibus aut denominationibus praefatis in suâ schedulâ, ut praefertur, conscriptis, illam complice et involvat ad effectum ut a nemine legi possit, eamque sic complicatam et involutam summis digitis elevans, et circumstantibus palam et publice, ad hoc ut unicam esse omnibus pateat, commonstrans, in urnam seu vas in mensâ ad hunc effectum appositum immittat. Quo facto, tres antiquiores, seu magis antiani, tanquam scrutatores palam et publice, omnibus videntibus et audientibus, eligentes et schedulas in urnam seu vas immittas numerent, et ubi pauciores seu plures schedulae numero eligentium repertae fuerint, illico comburantur, et ad novum scrutinium toties deveniatur, donec schedularum numerus eligentium numero coaequetur, illique respondeat, ipsaque trium huiusmodi fratrum militum pro unaquaque linguâ electio fiat; illique electi censeantur, qui maiorem suffragiorum numerum respectu minoris habuerint, dummodo singuli quartam saltem suffragiorum partem assequantur. Si vero nemo, sive duo, aut unus dumtaxat ex tribus eligendis hanc quartam suffragiorum partem reportaverit, scrutinium toties renovetur, quoad aliorum qui quartam partem non reportaverint, donec trium numerus cum dictâ saltem quartâ parte compleatur. Qui vero, ut praefertur, electus fuerit a suffragio ferendo pro aliis duobus arceatur, statimque atque electus fuerit, ab ipsâ cappellâ recedat, et ad

locum opportunum se conferat. Quod si locumtenens in dictorum trium numerum eligatur, statim alius locumtenens deputetur, seu magis antianus ipsius consilii inibi existens locumtenentis loco praesideat, prout praedicto consilio expedire videbitur. Quia vero prioratus et aliae dignitates anglicanae linguae magno magistro hospitalis huiusmodi, donec illud regnum ad gremium S. R. E. redierit, apostolicâ auctoritate unitae reperiuntur, unaquaeque lingua successive alium eligat, et ex septem sic electis, viginti et unus supradicti per secreta pillularum suffragia, pro maiori numero eligentium respectu minoris, tres diversarum nationum, Gallicae, videlicet, Hispanicae, Italicae et Germanicae eligant, qui tres ut praefertur electi linguam anglicam repraesentent, illiusque vice et nomine, in electione huiusmodi tantum, suffragium ferant. His praefatis, ipsi viginti quatuor, ut praefertur, electi ad locum conclavis se conferant, in quo etiam electio magni magistri, non alibi facienda erit, ibique praesidentem electionis per pillulas secretas, iuxta antiquam dicti hospitalis consuetudinem, hactenus observatam, eligant, qui sic electus loco dicti locumtenentis, cum prohibitionibus supradictis gratias et alia supradicta non faciendi, praesideat, et ea, quae praesidentes electionis de iure et privilegio, usi vel consuetudine facere et gerere possunt seu debent, gerat et faciat, et subinde ad electionem triumviratus, nempe unius militis, unius cappellani et unius armorum servientis, fratrum, qui sint diversarum linguarum, iuxta formam scrutiniî pillularum superius descripti, usque ad perfectam electionem huiusmodi procedant, ipsaque electione celebratâ, ipsi tres sic electi in conclavi praedicto ad quartam electionem, diversae tamen linguae, unanimis deveniant; si autem intra

Catalogus
vocalium iuxta
hanc Constituti-
onem conficiatur,
ac terminus
praefigatur ad
hoc, ut, si quis
voluerit, contra
aliquem excipere
possit, quo
elapso non au-
diatur.

Locumtenens
et consilium,
sede magistrali
vacante, causas
summarie cog-
noscant et de-
cidant.

Modus e

† Vel *unita*; ed. Main. h. *unite* (n. r.).

unius horae spatium concordēs non fuerint, tunc eo casu singuli alium fratrem militem eorum cuilibet benevisum, qui non sit ex eorum linguis, nominent, nominationeque huiusmodi ad viginti quatuor electores relatā, ipsi ad secretum pillularum, pro electione unius ex dictis tribus nominatis scrutinium deveniant, in quo ille, qui maiorem suffragiorum numerum respectu minoris numeri reportabit, pro quarto electus sit et esse censeatur. Quartus autem sic electus ad conclave accedat, et cum aliis tribus ad quinti; quintus vero similiter electus, cum aliis quatuor ad sexti electionem procedat per maiorem suffragiorum numerum; sicque successive, usque ad sextidēsimi electionem, videlicet duorum ex unaquaque linguā, iuxta eorum praeceminēntias et praerogativas hactenus observatas, quibus praerudicium inferre non intendimus, deveniatur. Occurrente autem in omnibus electionibus praedictis suffragiorum paritate, magis antianus, et in antianitatis aequalitate, is qui diuturniorem residentiam in conventu, et in residentiae paritate, is qui plures caravanas fecerit, aliis praefatur, electusque sit et esse censeatur. Completā tandem sexdecim praefatorum electione, ipsi sexdecim sic electi (odio, amore et aliis quibuscumque humanis affectibus posthabitis, solumque Deum, illiusque religionis decus ac propagationem praec oculis habentes) ad electionem magni magistri, quem capacem, et pro tanti Ordinis dignitate et utilitate idoneum iudicaverint, iuxta stabilimenta praefata deveniant.

Electionem
si contra hanc
firmam sit irrita
et annullat.

§ 7. Quod si electio magni magistri aliter quam in conclavi, et praevia electione trium fratrum militum uniuscuiusque linguae non receptorum ex gratia limitum, modo et formā praemissis tam respectu scrulini et suffragiorum quam linguae anglicanae faciēda, et non electo prius uno fratre milite, uno fratre cappel-

lano et alio fratre serviente armorum, ut supra qualificatis, qui usque ad electionem decimisexti, duorum videlicet pro qualibet linguā, iuxta tenorem praesentium procedant, et a sexdecim electis huiusmodi, demumque de alio quam uno ex fratribus militibus, ex eadem limitum gratiā nequaquam receptis, celebrata fuerit, nulla et irrita sit eo ipso, nullumque sortiatur effectum. Quae omnia inviolabiliter observari debere, declaramus.

§ 8. Mandantes propterea dilectis filiis dicti hospitalis magno magistro ac locumtenenti et consilio, omnibusque aliis fratribus, ad quos spectat et pro tempore spectabit, ut praesentes litteras in cancellariā dicti hospitalis recipiant et admittant ac registrent, recipique et admitti ac registrari curent et faciant.

Praesentes
litteras in cancellaria
dicti hospitalis recipi
registrarique
mandat.

§ 9. Ac decernentes praesentes litteras et in eis contenta quaecumque, etiam ex eo quod ipsius hospitalis magnus magister, conventus et fratres ad praemissa vocati et auditi non fuerint, aut aliā quacumque causā, quantumvis legitimā apparente, de subreptionis vel obreptionis, seu nullitatis vitio, aut intentionis nostrae, vel alio quocumque defectu notari, impugnari, invalidari, infringi, aut in ius vel controversiam revocari, aut ad terminos iuris reduci non posse, sed illa semper et perpetuo valida, firma et efficacia existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac ab omnibus et singulis eiusdem hospitalis fratribus, ad quos spectat et pro tempore spectabit, inviolabiliter observari;

Clausulae
praeservativae.

§ 10. Sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, ac S. R. E. cardinales, etiam de latere legatos, sublatā eis, et eorum cuilibet, quavis aliter iudicandi et interpretandi facultate et auctoritate, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane, si secus super his a quoquam,

Clausula sublatā.

quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

Clausulae derogatoriae.

§ 11. Non obstantibus quibusvis constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon dicti hospitalis (etiam iuramento, confirmatione apostolicā, vel quavis firmitate aliā roboratis) statutis et consuetudinibus, etiam immemorabilibus, stabilimentis, usibus et naturis, ac ordinationibus capitularibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis, eidem hospitali, illiusque magno magistro, conventui et fratribus, ac quibusvis aliis personis, etiam particularibus, necnon dispensationibus super quibusvis defectibus, ac sub quibuscumque tenoribus ac formis, et cum quibusvis derogatoriis derogatoriis, aliisque efficacioribus et insolitis clausulis, ac irritantibus et aliis decretis, in genere vel in specie, etiam motu, scientiā et potestatis plenitudine similibus, ac aliis in contrarium quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis, quas ad effectum praemissorum nemini suffragari posse decernimus. Quibus omnibus et singulis, etiamsi pro illorum sufficienti derogatione de illis, eorumque totis tenoribus specialis, specifica, expressa et individua, ac de verbo ad verbum, non autem per clausulas generales idem importantes, mentio, seu quaevis alia expressio habenda, aut aliqua alia exquisita forma ad hoc servanda foret, illorum omnium tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis habentes, ad effectum praesentium tantum, illis aliis in suo robore permansuris, motu, scientiā, deliberatione, ac potestatis plenitudine paribus specialiter et expresse derogamus, ac derogatum esse volumus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Publicatio in
Urbe et in insula
Meleвитana
omnes obligat.

§ 12. Ut autem praesentium ignorantia allegari aut praetendi nullo modo possit, volumus praesentes seu earum transumptum ad valvas ecclesiae S. Ioannis Lateranensis et basilicae Principis apostolo-

rum necnon in acie campi Florae de Urbe, more solito, deinde per haereticae pravitatis inquisitorem in insulā Melevitana residentem, seu ab eo deputandum, in conventu praefato publicari atque affigi, ipsasque praesentes, sic publicatas, omnes et singulos, ad quos spectat et spectabit quomodolibet in futurum, illico arctare, afficere et obligare, perinde ac si unicuique personaliter intimatae et praesentatae fuissent;

§ 13. Quodque earum transumptis, etiam impressis, manu alicuius notarii publici subscriptis, et sigillo magni magistri, aut alicuius dicti hospitalis magnae crucis, aut alterius personae in dignitate ecclesiasticā constitutae munitis, eadem prorsus fides in iudicio et extra adhibeatur, quae ipsis praesentibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Transumptis
vult exhiberi
idem.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die xxx iulii MDCXXVIII, pontificatus nostri anno v.

Dat. die 30 iulii 1628, pontif. anno v.

CCXCVII.

Confirmatio unionis Congregationis presbyterorum Oratorii B. Mariae Gratiarum in provinciā Provinciae Congregationi Oratorii D. N. Iesu Christi in regno Franciae².

**Urbanus Papa VIII,
ad futuram rei memoriam.**

§ 1. Exponi nobis nuper fecerunt presbyteri Congregationis Oratorii loci Beatae Mariae Gratiarum Foroiubensis diocesis in provinciā Provinciae, quod congregatio praedicta ad instar congregationis Oratorii Beatae Mariae in Vallicella de Urbe a felicis recordationis Clemente Papa VIII

Congregatio
beatae Mariae
Gratiarum instituta
fuit ad instar
Congregationis
Vallicellanae.

¹ Perperam edit. Main. in rubricā legit *bonae memoriae* (n. r.).

² Ex Regest. in Secret. Brev.

praedecessore nostro erecta et instituta fuit.

§ 2. Postmodum vero primodictae congregationis presbyteri, animadvertentes, ob exiguum presbyterorum primodictae congregationis numerum, eandem primodictam congregationem manuteneri et piae peregrinorum, e diversis partibus ad ecclesiam primodictae congregationis magno numero confluentium, devotioni satisfieri non posse, de anno MDCXV a dilecto filio nostro Petro S. R. E. presbytero cardinali Berullo nuncupato, tunc in minoribus constituto et Congregationis Oratorii Domini Nostri Iesu Christi in regno Franciae canonice institutae praeposito generali, petierunt se uti membrum et domum ultimodictae congregationis huiusmodi eidem ultimodictae congregationi huiusmodi uniri, annecti et incorporari, ita tamen, ut eorum domus esset et censeretur secunda totius ultimodictae congregationis huiusmodi, omnibusque privilegiis, gratiis, facultatibus et indulgentiis eidem ultimodictae congregationi ab hac Sancta Sede concessis frueretur et gauderet. Unde dictus Petrus cardinalis, pio presbyterorum praedictorum desiderio satisfacere desiderans, eandem congregationem Beatae Mariae Gratiarum praedictae Congregationi Oratorii Franciae, reservato nostro et Sedis Apostolicae beneplacito, univit, annexuit et incorporavit.

§ 3. Cum autem, sicut eadem expositio subiungebat, presbyteri praedicti plurimum cupiant, unionem, annexionem et incorporationem praedictas, pro illarum validitate et subsistentia, apostolicae nostrae confirmationis robore communiri:

§ 4. Nos, eosdem presbyteros specialibus favoribus et gratiis prosequi volentes, et eorum singulares personas a quibusvis excommunicationis, suspensionis et interdicti, aliisque ecclesiasticis sententiis, cen-

1 Perperam ed. Main. legit pro (R. T.).

suris et poenis, a iure vel ab homine, quavis occasione vel causa latis, si quibus quomodolibet innodatae existunt, ad effectum praesentium dumtaxat consequendum, harum serie absolventes et absolutas fore censentes, supplicationibus illorum nomine nobis super hoc humiliter porrectis inclinati, unionem, annexionem et incorporationem Congregationis Oratorii Beatae Mariae Gratiarum eidem Congregationi Oratorii Domini Nostri Iesu Christi, cum omnibus privilegiis, gratiis, facultatibus et indulgentiis huiusmodi, per dictum Petrum cardinalem, ut praefertur, factas, dummodo tamen privilegia, facultates, gratiae et indulta huiusmodi sint in usu et non sint revocata, neque sub aliquibus revocationibus comprehensa, sacrisque canonibus et Concilii Tridentini decretis ac constitutionibus apostolicis non adversentur, apostolica auctoritate, tenore praesentium, approbamus et confirmamus, illisque inviolabilis apostolicae firmitatis robur adiicimus, ac omnes et singulos tam iuris quam facti defectus, si qui desuper quomodolibet intervenerint, supplemus.

§ 5. Decernentes unionem, annexionem et incorporationem huiusmodi necnon praesentes litteras semper validas, firmas, et efficaces existere et fore, suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, ac dictae congregationis Oratorii Beatae Mariae Gratiarum in omnibus et per omnia plenissime suffragari; sicque per quoscumque iudices ordinarios et delegatos, etiam causarum palatii apostolici auditores, iudicari et definiri debere, ac irritum et inane si secus super his a quoquam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter, contigerit attentari.

§ 6. Non obstantibus constitutionibus et ordinationibus apostolicis, necnon congregationum praedictarum, etiam iuramento, confirmatione apostolica, vel quavis firmitate alia roboratis, statutis et consue-

tudinibus, privilegiis quoque, indultis et litteris apostolicis in contrarium praemissorum quomodolibet concessis, confirmatis et innovatis. Quibus omnibus et singulis, illorum tenores praesentibus pro plene et sufficienter expressis et ad verbum insertis habentes, illis aliis in suo robore per-

mansuris, hac vice dumtaxat specialiter et expresse derogamus, ceterisque contrariis quibuscumque.

Datum Romae, apud S. Mariam Maiorem, sub annulo Piscatoris, die III augusti MDCXXVIII, pontificatus nostri anno V.

Dat. die 3 augusti 1628, pontif. anno V.

Ac deinde se univit Congregationi Oratorii Domini nostri Iesu Christi.

Quam unionem petitur apostolica auctoritate validari.

Confirmatur.

Clausulae.

Obstantium derogatio.